http://www.glasslovenije.com.au
Print post publication number 100004295

NOVEMBER - DECEMBER 2019
ŠTEVILKA - NUMBER 6
LETO - YEAR 68

Misli Thoughts

Misli
november - december 2019

Vsebina

3 Slovo staremu in srečno v novo leto 2020
4 Božič - spomin in pričakovanje
5 Izpod Triglava
9 65 let Slovenskega društva Melbourne
13 Vaši darovi
14 Slovenian Mission Melbourne
22 140 let prihoda frančiškanov v Avstralijo
23 Misijonski utrip z otoka Samoa
25 Pozdrav in zahvala p. Stanka Rozmana
26 Slovenian Mission Adelaide
28 Slovenian Mission Sydney
33 Iz Kraljičine dežele – Queensland
35 »Opali« Cilke Žagar iz Lightning Ridge
37 Dopisovanje sorodnih duš
37 Iščejo in poizvedujemo
38 Triglav Mounties Group
46 Matica pokojnih

FOTOGRAFIJI NA NASLOVNICI

ZGORAJ: Zimska idila sončnega vzhoda na Veliki planini. Kristjani vedno doživljamo božično skrivnost Jezusovega prihoda na svet kot Sonce, ki razsvetljuje in ogreva ves svet. Prepustimo se v tem času še toliko bolj, da Božje Sonce, Luč Betlehema, Jezus Kristus, še bolj zasije in ogreje naša srca.
Foto: Jošt Gantar

SPODAJ: Čudovita aboriginska poslikava božične skrivnosti v predverju glavnega vhoda v stolnici Our Lady Queen of Peace v mestu Broome na severu Zahodne Avstralije: Slava Bogu, mir ljudem - odmeva napev angelov po vsem svetu med vsemi ljudstvi in narodi z isto melodijo v vseh jezikih.
Foto: p. Ciril A. Božič

Misli Thoughts ~ Božje in človeške ~ Misli Thoughts

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM OAM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Tehnična urednica** (Production Editor) **oblikovanje in računalniški prelom:** Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veedetz | **Stalni sodelavci:** Florjan Auser, Mirko Cuderman, Tone Gorjup, Martha Magajna, Štefan Šernek, Cilka Žagar. | **Skupina prostovoljcev v Kew** pripravi Misli za na pošto. | **Naslov (Address): MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com | Naročnina za 2020** je 60 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko, 120 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej; ne pozabite napisati svojega imena in priimka. **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB:** 06 3142. Številka računa: 0090 1561 | **Poverjeništvo** za MISLI imajo vsi slovenski misijoni v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo. Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | **Tisk (Printing):** Distinction Press, Simon Kovacic, Melbourne. **E-mail:** simonlkovacic@gmail.com **Misli na internetu:** | Florjan Auser | **https://www.glasslovenije.com.au - Tam kliknite na MISLI.** | **ISSN 1443-8364**

Slovo staremu
in srečno v novo leto 2020!

Končali smo cerkveno leto in kmalu sklenemo leto 2019 in začenjamo leto Gospodovo 2020. Seveda se oziramo nazaj in pogled usmerjamo naprej. V glavnem večina pritrjuje, da bi bilo tudi v prihodnje vsaj tako, kot je sedaj. Večina nas je v letih, ko vse bolj zrelo razmišljamo in ukrepamo. In v ta naš prostor in čas je vstopil tudi letošnji advent, ki bo zasvetil sredi svete noči s ponovnim sporočilom, ne le, da Bog ni obupal nad človekom, ampak nas vedno znova obiskuje kot Emanuel – Bog z nami in Bog za nas. Da nas sprejema takšne, kakršni smo in nas odrešuje. Čaka pa seveda na naše povabilo. Nič se ne vsiljuje. Naj za letošnji božič moje srce postane betlehemska štalica!

V naših cerkvah postavimo lepe jaslice. V Melbournu v Kew nam podpredsednik pastoralnega sveta Simon Grilj, njegova mama Majda in oče Jože že vrsto let ustvarijo v lurški votlini pravi Betlehem, ki zažari v svetem večeru ob zgodnji polnočnici v tisočerih lučkah. Kašno čudovito sporočilo svete noči, ki se nas dotakne kot otroški spomin na sveti čas družine. Postavite si tudi v Vašem domu jaslice, ki naj bodo v božičnem času srce doma in središče božičnega razpoloženja. Z jaslicami pokažemo, kako je Bog zaživel človeškost. Jaslice nam pomagajo narediti kulturni korak, pravi mojster mozaikov, jezuit p. Marko Ivan Rupnik: »Človek, mesto, naselje, vse stvari se spremenijo, ker je prišla nova luč. Kristus je postal človek, zato ne moremo do Boga, če ne gremo preko človeka. Bog je postal človek zato, da bi se človek vrnil k Očetu.« In za to naše vračanje k Očetu so nam podarjeni dnevi, tedni, meseci, leta. Izteka se leto Gospodovo 2019, na pragu nas že pozdravlja leto Gospodovo 2020. Kar nekaj utrinkov življenja naše slovenske skupnosti v Avstraliji so nam tudi v tem letu razodevale naše Misli, ki s to številko sklepajo 68. leto izhajanja. Veliko imen se je zvrstilo v vseh teh letih v zapisih o živih in pokojnih. Naše zadnje letošnje Misli prinašajo imena tistih, ki so se v tem letu poslovili s tega sveta. V mesecu novembru smo še s posebej toplimi mislimi in molitvami ohranjali živ spomin nanje.

Zahvala za Vašo zvestobo reviji, za sodelovanje in pomoč. Iskrena hvala v imenu nas, Frančiškovih bratov, ki smo sedaj nosilci poslanstva revije Misli: patra Darka, patra Davida in patra Cirila vsem sodelavcem,

še prav posebej laiški misijonarki Mariji Anžič, ki Misli oblikuje in tehnično urejuje, Florjanu Auserju za Misli na spletu in sodelovanje, Mirku Cudermanu, Tonetu Gorjupu, Marthi Magajna, Cilki Žagar za mnoge zanimive članke, Štefanu Šerneku, Angelci Veedetz za urejanje naročnin, prostovoljkam, ki Misli pripravijo za poštno pošiljanje, mnogim imenovanim in neimenovanim dobrotnikom, ...

Za božične praznike in novo leto 2020 si bomo gotovo zaželeli veliko plemenitih namenov in darov. Naj bo predvsem blagoslovljeno. Na koledar Misli smo zapisali: Bog naj vas spremlja s svojo ljubeznijo, da bo v letu 2020 vaš dom svetišče ljubezni, dobrote, miru in sreče.
Blagoslovljene božične praznike in vse dni leta 2020. Ostanimo zvesti Bogu Očetu, Jezusu in Božji Materi Mariji. Bog živi!

pater Ciril A. Božič OFM OAM EV

Vsem naročnikom in bralcem Misli
voščimo veselo praznovanje božične skrivnosti,
da Vas v letu 2020 spremlja obilen Božji blagoslov
in dobrotljiva priprošnja Marije Pomagaj.

p. Ciril, p. Darko, p. David, Marija Anžič in sodelavci Misli

Božič - spomin in pričakovanje

Alojz Rebula

Za kristjana je Učlovečenje, to je prihod Boga na zemljo, daleč največji dogodek v zgodovini, neprimerljiv tudi s pojavom grškega genija, z odkritjem Amerike ali uvedbe električne ali atomske energije. Prišel je za dobrih 30 let, pa ne kot gigantska prikazen, ampak kot otrok, rojen iz žene, pozneje kot fant in moški normalne moške postave, verjetno okrog 170 centimetrov, živel je v azijskem robu Sredozemlja, najprej kot delavec v tesarnici, potem pa kot pridigar nekega programa, ki ga je imenoval »božje kraljestvo«. S svojo dejavnostjo je prišel v spor s tedanjo versko oblastjo svojega naroda in bil obsojen po površnem procesu, ko je rimska oblast priznavala njegovo nedolžnost, a oportunistično pristala na njegov umor v obliki križanja.
Zakaj kristjan vidi v tem človeku Boga?
Ker je govoril, kakor ni govoril nihče pred njim ne za njim.
Ker je večkrat pokazal svojo moč nad elementi narave (voda).
Ker je širokosrčno na čudežen način ozdravil nešteto množico različno bolnih.
Ker se je v njegovem življenju uresničilo okrog 300 napovedi prerokov njegovega naroda.
Ker človeštvu ni napovedal neke rajske ureditve, v čemer ga je zgodovina najbolj spektakularno potrdila s propadom komunizma, ampak neko drugo novo ureditev na neki novi zemlji onkraj časa.
Ker je svoje božanstvo potrdil z vstajenjem iz groba poldrugi dan po smrti. Umrl je namreč, da bi okusil vso našo človeško tragično usodnost.
Krščanska vera, ki danes sega do mej sveta, posnema njegovo zemeljsko usodo, saj je najbolj preganjana med vsemi verami.
On svojega božanstva ni razstavljal, ampak ga tudi ni tajil. Posredno pa ga je marsikomu priznal. Sodobno poganstvo hoče vzeti prazniku obhajanja rojstva Boga njegovo krščansko vsebino in jo nadomestiti z laično-potrošniškim praznikom družine, dokler ne bo tudi ta postala »skupnost dveh oseb«, najraje istega spola.

IZPOD TRIGLAVA

Tone Gorjup

KARDINAL VERSALDI V SLOVENIJI

Ljubljanska univerza in z njo teološka fakulteta praznujeta sto let delovanja. Ob tej priložnosti je Ljubljano obiskal prefekt Kongregacije za katoliško vzgojo kardinal Giuseppe Versaldi in se udeležil akademije ob 100. obletnici teološke fakultete 28. novembra 2019 v Slovenski filharmoniji. Srečal se je z našimi škofi in predstavniki katoliških vzgojno-izobraževalnih ustanov v Sloveniji ter obiskal Zavod sv. Stanislava. Ustavil se je še na ministrstvu za izobraževanje. V pogovoru z ministrom se je zavzel za celovito ureditev zasebnega katoliškega šolstva tako na državni kot tudi na mednarodni ravni. Tukaj ima Slovenija kar nekaj težav, saj oblast po več letih zavlačevanja še vedno ni pripravljena urediti nezakonite obravnave zasebnih javnih osnovnih šol, tudi katoliških, ko gre za njihovo financiranje. Na to je že večkrat opozorilo ustavno sodišče in naložilo pristojnim, da to odpravijo. Kardinal Versaldi je seznanjen z našo ustavo, ki zagotavlja financiranje osnovnega šolstva iz javnih sredstev, kar je skladno z načeli človekovih pravic. Kot je dejal, bi bil odstop od tega korak nazaj, ne naprej. Pričakuje, da bo na tem področju prišlo do ustrezne rešitve. Spomnil je, da Cerkev deluje na področju izobraževanja, ker si je vedno prizadevala za krepitev dialoga med vero in razumom. V ta svet pa vstopa tudi zato, da zagotavlja možnost izbire. Pri vzgoji imajo glavno vlogo starši, Cerkev in država jim pri tem samo pomagata. V pogovoru za katoliške medije je pojasnil: »Gre za pluralizem, ki je pogoj za pravo demokracijo. Če obstaja enoumje, če obstaja samo en šolski model, ni možnosti izbire. Pomembno je, da obstajajo skupna pravila in pluralizem, v katerem Cerkev, ne da bi kaj vsiljevala, ponuja svojo možnost. Gre za obogatitev.«

SREBRNI JUBILEJ RADIA OGNJIŠČE

Radio Ognjišče je 28. novembra 2019 dopolnil 25 let neprekinjenega oddajanja. Uvod v praznovanje je bilo srečanje sedmih sodelavcev s papežem Frančiškom pri splošni avdienci 6. novembra. Papež se je z vsakim posebej rokoval, dal blagoslov radiu, našim družinam in poslušalcem v slovenščini; posebej je blagoslovil križ, ki je dobil svoje mesto v radijskih prostorih v Ljubljani. Sodelavci so mu podarili potico in izvoda revije Prijatelji Radia Ognjišče. V nedeljo 24. novembra je sledil Gala koncert v Cankarjevem domu v Ljubljani v popoldanski in večerni izvedbi. Pevce in glasbene skupine sta spremljala simfonični orkester Cantabile in Gala zbor. Nastopili so pevci in pevke od opernih solistov in Slovenskega okteta do izvajalcev narodnozabavne in duhovne glasbe. Osrednja slovesnost je bila na obletnico začetka oddajanja rednega programa iz ljubljanskega studia. Za to priložnost smo se zbrali pri Mariji Pomagaj na Brezjah, ki je zavetnica Radia Ognjišče. Nekateri smo se odločili za nočno peš romanje iz Ljubljane in kljub dežju na poti vztrajali do cilja. Zahvalno mašo je daroval ljubljanski nadškof Stanislav Zore. Pri oltarju se mu je pridružilo še pet škofov, več kot sedemdeset duhovnikov in množica vernikov iz vse Slovenije. Nadškof se je v nagovoru najprej spomnil Franca Boleta, ki zaradi starostnih težav ni mogel priti na Brezje. Brez njega radia, ki bi deloval po krščanskih načelih, v taki obliki ne bi bilo. V nadaljevanju pa je povedal tudi tole: »Radio Ognjišče je radio presežkov; bolj blizu nam je morda beseda rekordov. To je gotovo največja veroučna učilnica pri nas, čeprav ne zapisuje prisotnosti veroukarjev in ne ocenjuje njihovega znanja, prihaja pa k njim s katehezami, da bi poglobili in utrdili svoje versko znanje in bolj suvereno kot kristjani vstopali prostor. Prav tako je to naša največja prižnica, s katere se oznanjajo besede evangelija, da bi ljudje z veseljem živeli svojo vero in jo posredovali naprej – tako v svojih družinah kakor tudi v različnih okoljih družbe, v katera prihajajo kot kristjani. Radio Ognjišče je tudi naš največji ljudski misijon.

Z radijskim misijonom, ki je običajno v tednu pred cvetno nedeljo, nas nagovarjajo s pomembnimi vsebinami naše vere in vabijo k dobri postni spovedi. Hvala vam za ta misijon.« Ob koncu pa

je nadškof Stanislav dejal: »Vas in Radio Ognjišče z vsemi, ki živijo z njim, izročam varstvu in priprošnji Marije Pomagaj. Z njo ste povezani na poseben način in ona bo ostajala vaša velika priprošnjica. Naj vas Bog ob praznovanju in vedno pokriva s svojimi blagoslovi. Amen.« Po zahvalni pesmi in blagoslovu se je praznovanje nadaljevalo pred baziliko, kjer smo se zadržali v pomenkovanju z našimi poslušalci.

NOVA EVROPSKA KOMISIJA ZAČELA Z DELOM

Evropski parlament je 27. novembra 2019 z veliko večino podprl novo sestavo Evropske komisije pod vodstvom Nemke Ursule von der Leyen. Z decembrom je tudi uradno prevzela vajeti v svoje roke, slovenski komisar Janez Lenarčič pa je v njej zadolžen za področje kriznega upravljanja. V Evropskem parlamentu so jo podprli vsi poslanci iz Slovenije, imajo pa različne poglede nanjo. Ljudmila Novak meni, da bo nova Evropska komisija delala hitreje in učinkoviteje od prejšnje. Glede nezadovoljstva Slovenije z več odločitvami Evropske komisije v zadnjih letih pa je ocenila, da se bo morala slovenska stran potruditi za dobre odnose in primerno predstavljanje svojih tem, da bo komisija lažje ukrepala. Prepričana je, da se bo Ursula von der Leyen postavila na stran vladavine prava in da bo k temu spodbudila tudi države.

TILEN ČEBULJ ČLAN MEDNARODNEGA MLADINSKEGA SVETA

Na praznik Kristusa Kralja, 24. novembra 2019, je vatikanski urad (dikasterij) za laike, družino in življenje napovedal ustanovitev Mednarodnega mladinskega svetovalnega organa. Vanj so imenovali dvajset mladih iz različnih območij sveta, mednarodnih organizacij in skupnosti. Med njimi je Slovenec Tilen Čebulj iz Cerkelj na Gorenjskem, koordinator taizejskih tednov in molitev pri Zavodu Katoliška mladina ter voditelj oratorija v Cerkljah. Skupina bo svetovala in dajala predloge vatikanskemu uradu za laike v zadevah, povezanih s pastoralo mladih. Prvič se bo sestala aprila 2020.

NAŠ HIERONIM

V prostorih Slovenske akademije znanosti in umetnosti v Ljubljani so 23. oktobra 2019 odprli mednarodni simpozij ob 1600-letnici smrti sv. Hieronima. Na njem se je v štirih dneh zvrstilo več kot sto domačih in tujih predavateljev iz osemnajstih držav. Predsednik organizacijskega odbora, profesor patristike frančiškan brat Miran Špelič, je pojasnil, zakaj so simpoziju dali naslov Hieronymus noster: »Zato, ker je naš! Hieronymus noster pomeni - naš Hieronim. Mi smo njegovi dediči in ga imamo lahko za svojega predhodnika iz več razlogov. Najprej zaradi njegovega rojstnega kraja. To so Stridone, ki so ležale nekje najverjetneje res na slovenskem področju. Hieronim jih omenja samo enkrat in pravi, da so na meji med Panonijo in Dalmacijo. Ta meja pa se je raztezala nekje od današnje Postojne pa skoraj do Medžugorja. To mesto je bilo razrušeno in doslej niso našli arheologi niti enega kamna iz tega mesta, za katerega bi lahko rekli, da so to Stridone … Tu so njegovi stiki z Emono, z Oglejem …« To je bil najobsežnejši simpozij o sv. Hieronimu, saj je pokrival zelo različna področja od zgodovine, teologije in eksegeze, do klasične filologije, arheologije in sprejemanja njegovih del v poznejših obdobjih. Simpozij še zdaleč ni povedal vsega o prevajalcu in razlagalcu Svetega pisma ter enemu od štirih velikih zahodnih cerkvenih učiteljev.

OBLETNICA SMRTI ŠKOFA ROŽMANA

Škof Gregorij Rožman je v Sloveniji še vedno prikazan precej enostransko in zelo negativno. Zato je 60. obletnica njegove smrti tistim, ki so ga želeli bolje spoznati, ponudila več priložnosti. Na njegov smrtni dan, 16. novembra, so v Ljubljani pripravili spominski zbor, na katerem so o škofu spregovorili zgodovinarji Metod Benedik, Renato Podbersič, Stane Granda s poslanim referatom, Tamara Griesser Pečar in Helena Jaklitsch. Osvetlili so njegovo delovanje iz različnih zornih kotov. Predstavili so ga kot profesorja cerkvenega prava, njegov odnos do politike in vlogi kristjana v njej, njegov odnos do partizanstva, ki ga je ohranjal v skrbi za vsakega človeka … Ustavili so se pri načrtnem ohranjanju njegove negativne podobe do današnjih dni, njegovem zavzemanju za vse vrste ujetnikov od Judov in komunistov do preprostih kmetov in delavcev … Predstavili so tudi montiran sodni proces zoper njega, ki je bil po desetletjih razveljavljen in nazadnje tudi ustavljen. Helena Jaklitsch je povedala, da delo škofa Rožmana lahko resnično cenimo, ker se je v času delitev in vojne z velikim srcem neutrudno razdajal vsem pomoči potrebnim. Storil je vse, kar je lahko. Pri tem je ostal zvest slovenstvu in svojemu škofovskemu poslanstvu. Sledila je sveta maša v zahvalo za življenje in delo v ljubljanski stolnici, ki jo je daroval njegov naslednik nadškof Stanislav Zore ob somaševanju škofov in duhovnikov. Nadškof Zore, ki se je udeležil tudi spominskega srečanja, je v pridigi poudaril, da vse povedano »bistri podobo škofa Rožmana in čisti spomin nanj in na njegovo delovanje, ki je bil in je še vedno v našem prostoru preveč zamegljen, celo zamazan. Vsaka povedana beseda in vsako zapisano dejstvo pa kaže njegovo resnično vlogo v izjemno zahtevnem času divjanja svetovne vojne, ki je bila pri nas krinka za izvedbo komunistične revolucije.« Po maši so se zbrali k molitvi na grobu škofa Gregorija Rožmana, ki od 13. aprila 2013 počiva v kripti ljubljanske stolnice. V soboto, 23. novembra 2019, so se s sveto mašo in recitalom škofa Rožmana spomnili tudi v njegovi rojstni župniji Šmihel pri Pliberku.

SPOMINSKO OBELEŽJE V TABORIŠČU MONIGO

V vojašnici v Monigu pri Tervisu v Italiji, ki je bilo med drugo svetovno vojno koncentracijsko, po njej pa begunsko taborišče, so 9. novembra 2019 odkrili in blagoslovili ploščo v spomin na fizično in moralno trpljenje internirancev. Na obeležju lahko preberemo v slovenščini, hrvaščini, italijanščini in angleščini, da je bil ta kraj v času fašizma taborišče za slovenske in hrvaške moške in ženske civiliste. Približno dvesto je bilo žrtev, med njimi triinpetdeset otrok, zaradi podhranjenosti, mraza in bolezni. Leta 1943 je bil nekaj mesecev tudi taborišče za vojne ujetnike. Med majem in avgustom 1945 je bilo taborišče za begunce iz vse Evrope. Sprejelo je približno 20.000 ljudi, tudi Slovence in Hrvate, tako je zapisano na obeležju. Lahko dodamo, da so bili med umrlimi v času fašističnega taborišča večinoma Slovenci. V prvih mesecih po vojni je v taborišču našlo zatočišče več kot tisoč dvesto Slovencev, med njimi precej otrok in najstnikov. Zato je že v nekaj dneh v taborišču zaživela slovenska šola pod vodstvom Srečka Baraga, pozneje še begunska gimnazija in teološka šola, ki je kmalu dobila svoj prostor v Praglii. Na slovesnosti odkritja spominske plošče se je zbralo več avtobusov rojakov iz Slovenije in zamejstva. Spominsko obeležje je blagoslovil krajevni škof; navzoč je bil tudi slovenski veleposlanik v Italiji Tomaž Kunstelj.

ČLOVEK, KI JE VIDEL PREVEČ

Britanski BBC je posnel dokumentarni film o Borisu Pahorju, ki je eden od zadnjih še živečih prič koncentracijskih taborišč druge svetovne vojne. Tržaški pisatelj, ki je konec avgusta praznoval 106. rojstni dan, pred kamero v domači hiši pripoveduje o svojem boju proti fašizmu in nacizmu ter izkušnjah v taboriščih. V ospredju je nacistično taborišče v alzaškem hribovju Natzweiler, kjer je Pahor ostal najdlje. Dokumentarec povzema njegovo življenjsko zgodbo z izkušnjami petih koncentracijskih taborišč, ki jih je preživel, in njegove izkušnje, ki jih je Pahor pozneje popisal v knjigi Nekropola. Film z naslovom The Man Who Saw Too Much so prvič predvajali zadnje dni novembra.

BREZNO POD MACESNOVO GORICO IN ORLOV VRH

Komisija vlade za reševanje vprašanj prikritih grobišč je konec oktobra 2019 predstavila doslej opravljena dela in raziskave na območju brezna pod Macesnovo gorico v Kočevskem Rogu. Rezultati raziskav potrjujejo pričevanja preživelih, ki so se uspeli rešiti, da gre za morišče in grobišče slovenskih ujetnikov. To dokazujejo svetinjice, domobranske kokarde in drugi predmeti. Domnevajo, da bi bili lahko v jami, iz katere so odstranili več kot tri tisoč kubičnih metrov nasutega materiala, posmrtni ostanki 1500 Slovencev. Ko so prišli do prvih ostankov trupel, so se ustavili, saj mora policija zdaj opraviti kriminalistični pregled. V mesecu spomina na pokojne je prišlo še do enega razkritja. Vojaško pokopališče za domobrance, ki so ga na Orlovem vrhu na ljubljanskem grajskem griču uredili konec

1943, se še vedno nahaja na tem mestu. Tam je bilo pokopanih vsaj 152 domobrancev. Po koncu vojne naj bi pokopališče onečastili in izkopana trupla po navedbah nekaterih odpeljali v tovarno in predelani v klej, raztopili v apnenici, jih vrgli v Savo, jih nekaj odpeljali k Sv. Urhu in jih pokopali kot žrtve, ki naj bi jih umorili tamkajšnji domobranci. Skratka, na tej lokaciji pokopališča naj ne bi bilo več. Komisija je v dveh sondiranjih 7. in 14. novembra ugotovila, da to ne drži. Ob odkritju petih grobov se je pokazalo, da kar štirje vsebujejo ali večje posmrtne ostanke ali popolno okostje pokojnih. Čeprav so povojne oblasti trdile, da so grobove izpraznili in pokopališče zravnali z zemljo, je bilo delo, ki so ga opravili nemški vojni ujetniki, le začeto, ne pa dokončano. Dejansko se na Orlovem vrhu še vedno nahaja vojaško pokopališče, čeprav tam taborijo taborniki, prirejajo piknike in prostor uporabljajo za pasji poligon in sprehajališče.

PROTESTANTSKE KNJIGE NA SPLETU

Ob dnevu reformacije, 31. oktobra 2019, smo dobili na portalu Fran dostop do vseh del slovenskih protestantskih piscev 16. stoletja. Gre za prepise 45 knjižnih del na skoraj trinajst tisoč straneh od prvih slovenskih knjig Katekizma in Abecednika Primoža Trubarja, Dalmatinove Biblije, do katekizmov Felicijana Trubarja. Skupina pod vodstvom predstojnika Inštituta za slovenski jezik Frana Ramovša dr. Kozma Ahačiča se je dela lotila pred slabimi desetimi leti. Zdaj si vsak lahko brezplačno ogleda naslovnico posamezne knjige, kaj je napisano na njej, kdo je kaj napisal, prav tako njeno celotno vsebino. Tako so besedila, kakor so nekoč želeli protestantski pisci, dostopna vsem, ki jih želijo spoznati. Mogoče je prebrati katerikoli del posamezne knjige in ga natisniti. Dela lahko poiščemo na portalu Fran ali pa preprosto vpišemo: Korpus besedil slovenskih protestantskih piscev 16. stoletja na Franu. (www.fran.si)

PREŠERNOVA DOMAČIJA

Pred obletnico rojstva našega velikega pesnika so v rojstni hiši Franceta Prešerna v Vrbi odprli prenovljeno stalno razstavo, ki prinaša vsebinsko in oblikovno posodobitev. Nova postavitev zajema glavne poudarke iz Prešernovega dela in njegovega življenja, pa tudi odnosa do ljubezni. Poudarek je na njegovi rojstni hiši in domu, del razstave se posveča temu, kako se je vzpostavilo občudovanje do Prešerna, in temu, kako Prešeren živi med nami zdaj. Razstava je opremljena z videom in glasbo uglasbenih Prešernovih pesmi. Na zaslonu so prikazane multimedijske vsebine in monitor na dotik za brskanje po razširjenih muzejskih vsebinah. V isti hiši kot Prešeren je bil rojen tudi njegov pranečak, ljubljanski škof Anton Vovk, za katerega poteka postopek za beatifikacijo.

NA ČELU KRŠKE ŠKOFIJE KOROŠKI SLOVENEC

Papež Frančišek je 3. decembra 2019 za 66. krškega škofa imenoval direktorja krške Karitas Jožeta Marketza, doma iz dvojezične župnije Št. Lipš pri Dobrli vesi. Škofovsko posvečenje bo v celovški stolnici na svečnico, 2. februarja 2020. Marketz bo nasledil škofa Aloisa Schwarza, ki je bil julija lani po sedemnajstih letih na Koroškem imenovan za nadškofa v St. Pöltnu. Jože Marketz je ob imenovanju povedal, da se je dolgo branil te misli, da bi mu lahko zaupali to mesto, ker je z dušo in telesom direktor Caritas na Koroškem. Nazadnje je v zaupanju na Božjo pomoč in pomoč številnih ljudi sprejel pomembno službo, ki zagotovo ne bo lahka. Na imenovanje se je odzval Narodni svet koroških Slovencev in mu čestital v prepričanju, da gre za nadaljevanje »Skupne Koroške«, ki jo je začrtala škofijska sinoda v letih 1972/74. Ta je v sodelovanju in priznavanju enakopravne vloge slovenskega in nemškega jezika na dvojezičnem ozemlju škofije. V sedemdesetletni zgodovini krščansko usmerjenega Narodnega sveta se je skozi desetletja ponavljala pobuda in želja po koroškem - slovenskem pomožnem škofu ali škofu. Ko se je narodna skupnost skoraj odrekla tej veliki želji, se je sveti oče, papež Frančišek odločil drugače. Sveti oče je člana slovenske narodne skupnosti, Jožeta Marketza, imenoval za 66. škofa krške škofije. Veselje v narodni skupnosti je veliko in srčno, in prav tako tudi čestitke, so zapisali v Narodnem svetu.

65 let Slovenskega društva Melbourne

Pravijo, da je začeti težko. Kdor še vedno ne verjame tej kot zemlja stari resnici, naj kar poskusi. Imel bo približne občutke, kakor so jih imeli gospodje v Melbournu, ko so se lotili zelo hvalevredne in nujne naloge, spraviti slovenske rojake skupaj in jih povezati v društvo, ki naj bi novodošlim sonarodnjakom lajšalo težave, ki smo jih morali prestati mi in bilo vsem skupaj zavetišče in zbirališče.

Pater Rudolf Pivko je mojstroval in zbral prvi prireditveni odbor v Melbournu kar v nekaj dneh in že so sredi avgusta leta 1954 pripravili prvo slovensko veselico. Sledila je še druga veselica meseca novembra. Prireditveni odbor je nato postal pripravljalni odbor za ustanovitev slovenske organizacije v Melbournu. Sledili so sestanki in priprave za ustanovni odbor, ki je obravnaval in določil pravila, potrebna za to ustanovitev. 19. decembra 1954 se je nato odzvala in zbrala v cerkveni dvorani v St Albansu skupina rojakov na ustanovnem občnem zboru, kjer so prisotni potrdili pravila in izvolili redne upravne in druge organe.

Prvi Upravni odbor Slovenskega kluba Melbourne:

Predsednik Zlatko Verbič, podpredsednik Marjan Peršič, tajnik Slavko Žerdoner, blagajnik Jože Golenko, gospodar Jože Potočnik, kulturni odsek Pavle Počtarenko. Nadzorni odbor: Adolf Vadnjal, Miloš Abram, Franc Novina.

Že 19. februarja 1955 so pripravili pustno veselico v Prahranu, ki je odlično uspela in sklenili so, da bo v bodoče klub imel veselice vsaka dva meseca.

Zgornji podatki so povzeti iz poročila Adolfa Vadnjala v Mislih marca 1955.

In tako se je rodil Slovenski klub Melbourne, ali kot se imenuje danes, Slovensko društvo Melbourne, katerega prvotna zamisel ni bila le družabnega pomena, ampak se močno zavedajoč, da

Še živi predsedniki Slovenskega društva Melbourne, ki so se udeležili slovestnosti pred petimi leti: Karel Bevc, Frances Urbas-Johnson, Frank Prosenik, Anica Markič, Andrew Fistrič, Stanko Prosenak, Julija Čampelj, Peter Mandelj JP OAM, Virgilij Gomizelj.

so takratni osamljeni, prizadeti rojaki bili velikokrat potrebni tudi socialne pomoči. Prav v ta namen je bil več prvotnih let socialni referent in član upravnega odbora pokojni pater Bazilij Valentin.
Verjamem, da začetek ni bil lahek, temveč skromen, vendar poln upanja in sanj. Tudi skozi leta so se občasno pojavljale hude težave, a so/smo jih premagali. Leta 1960 so kupili hišo »*Slovenski dom*« v Carltonu, leta 1972 je bilo kupljeno zemljišče v Elthamu. Dom v Carltonu je bil prodan kmalu za tem. V Elthamu, na slovenskem hribčku, danes ponosno stoji enonadstropna stavba z dvorano, dvema kuhinjama in jedilnico, Koroščeva koča, lovska koča, pokrito štiri tirno balinišče, mladinska koča, kjer je bil svoj čas tudi šolski razred za učenje slovenščine, BBQ in tenis igrišče. Vse to so zgradili prostovoljci, člani Slovenskega društva Melbourne. Kako slovesno in ponosno smo leta 1978 praznovali uradno odprtje, nato so sledile številne druge dogodivščine in jubileji. Hvala vsem in vsakemu, ki je pripomogel na kakršen koli način k našemu uspehu, pomaga še danes, še posebno pa našim pionirjem iz leta 1954.

V soboto, 23. novembra 2019, smo praznovali 65 let Slovenskega društva Melbourne (SDM). Danes vodi društvo peterica v Avstraliji rojenih Slovencev: Paul Bevc je predsednik, Michael Kodila podpredsednik, Frances Urbas-Johnson je tajnica, Julija Čampelj blagajničarka in David Markič. Zavzeli so se, da ne klonijo, temveč se borijo, se trudijo za obstoj in prihodnost te organizacije. Da bi le uspeli! Kakšen bo uspeh, ni odvisno več od nas, starejših, ampak od naših naslednikov in njihove slovenske zavesti. Mi jih le lahko bodrimo, jim dajemo poguma in podpiramo njihov trud, korajžo in zagnanost.

Frances Urbas-Johnson, David Markič, častni konzul Eddy Kontelj, Paul Bevc, Michael Kodila, Julija Čampelj.

Priprave na praznovanje so bile v teku že nekaj časa, saj vsako praznovanje terja dobro organizacijo, delavno silo in odgovorne ljudi. Primerno pripravljeno in očiščeno okolje, vabljivo pripravljena jedilnica sta bila znak spoštovanja in pripravljenosti na praznovanje. Slovesnega kosila se je udeležilo lepo število povabljenih gostov, članov in prijateljev. Jedilnica je bila polna do zadnjega kotička. Donna Bevc in Frances Urbas-Johnson sta polni ponosa v narodni noši pričakali goste. Na obeh koncih jedilnice se je neprestano vrtel film z več kot tisoč slikami klubskega delovanja, ki sta ga skrbno pripravili Draga Gelt OAM in Julija Čampelj. Lenti Lenko OAM, Anna Tegelj in Helena Trinnick so poskrbeli za melodije in pesmi med kosilom, ki so ga pripravili in stregli mlajši člani in pomočniki društva.
Pred kosilom je navzoče pozdravil predsednik Paul Bevc in zaprosil patra Cirila za molitev in blagoslov.
Med kosilom je Paul Bevc še enkrat pozdravil vse prisotne in ponovno izrekel dobrodošlico vsem, še posebno povabljenim gostom. Naši gostje so bili: Veleposlanik RS v Canberri g. Jurij Rifelj, častni konzul RS za Viktorijo g. Eddy Kontelj, p. Ciril Božič OFM OAM EV, p. David Šrumpf OFM, misijonarka Marija Anžič, Jože Caf, predstavnik SD Jadran, Filip Pintar in

Dragica in Virgilij Gomizelj s hčerko Viviene ob podelitvi častnega članstva.

Branko Žele z vnukinjo Melisso.

Karl Bevc z ženo Lyn, sinom Paulom in njegovo družino. Desno je veleposlanik RS g. Jurij Rifelj.

Janez Mesarič, predstavnika SD Planica, nekdanji predsedniki in častni člani SDM. Predsednik je v svojem govoru spregovoril o zgodovini društva, se zahvalil vsem članom vseh let za vse veliko delo, ki smo ga sedaj okronali s tem velikim jubilejem. Spregovorila sta tudi veleposlanik g. Jurij Rifelj in častni konzul Eddy Kontelj. Oba sta še posebno poudarila in izrekla čestitke mladim odbornikom za njihov trud. Sledilo je ganljivo presenečenje.
Po mnogih letih se je upravni odbor spet opogumil in podelil **častno članstvo nekaterim zaslužnim in zvestim sodelavcem.**

Ti so: Dragica in Virgilij Gomizelj, ki sta člana vse od prve skupščine in še danes dejavna; Branko Žele, ustanovitelj in vodja balinarske sekcije dolgo vrsto let in še vedno dejavno sodelujoč, ter Lyn in Karl Bevc, oba dolgoletna sodelavca na številnih poljih in ponosna starša sedanjega predsednika. Karl je tudi nekdanji predsednik ter žena Lyn, ki je Avstralka, pa zelo dejavna in navdušena članica.
Zelo ganljivo presenečenje in ponos vseh imenovanih! Ne, nihče od njih ni tega pričakoval, prav zato je bilo to še toliko bolj čustveno. Čestitke vsem in dobrodošli v imenik častnih članov SDM – premnogi so danes že pokojni.
Kot je rekel predsednik, obstajajo še drugi zaslužni člani, vendar so se tokrat odločili le za teh pet. Ni lahka odločitev, vendar nihče ne more reči, da si Dragica, Virgilij, Branko, Karl ali Lyn tega priznanja niso zares zaslužili.
Za vsak rojstni dan naj bo tudi torta. Torto v obliki glavne zgradbe SDM je izdelala Suzie (Belec) Kollaris. Kar obstrmeli smo, ko smo zagledali ta prizor! Zares odlično

izdelano in oblikovano torto sta v jedilnico prinesli Frances Urbas-Johnson in Donna Bevc, oblečeni v narodni noši. Hvala Suzie za izvrstno delo in talent!

Nato smo pokušali številna domača vina in razne mesne izdelke. Bogato obložena miza na verandi pred jedilnico je privabila kar nekaj gostov in zanimanja. Najboljše ocene so dobili: za črno vino: 1. Karl Bevc, 2. Janez Sok, 3. Joe Caf; za belo vino: 1. Johnny Sok, 2. Hamish Lee, 3. Michael Smith;
Za rose: 1. Peter Belec, 2. Joe Caf, 3. Michael Smith; za mesne izdelke: 1. Hamish Lee, 2. Karel Bevc, 3. Peter Belec.
Ves popoldan je bila odprta tudi lovska koča v ponos lovcem ter naš zgodovinski muzej v Koroščevi koči pod vodstvom Dragice Gomizel.
V večernih urah so se srečali člani mlajše generacije, ki so čez dan zavzeto delali. Sproščeno druženje ob zvokih avstralske glasbe dueta Mojo in ob vabljivem vonju hrane na žaru so se vrstila srečanja prijateljev in obujanje spominov na otroška leta, preživeta prav na tem mestu. Tudi starejši člani so bili dobrodošli, le da smo nekateri proti večeru že čutili nezaželjeno utrujenost. Nekateri iz mlajše generacije so seveda bili prisotni tudi že čez dan. Nobene omejitve.
Po končanem rajanju je potrebno spet čiščenje in pospravljanje. Tako so se utrujeni vračali domov šele v jutranjih urah, vendar zadovoljni, da je praznovanje uspelo. Vsem udeležencem tega dne prav lepa hvala za obisk in na veselo srečanje in rajanje spet ob naslednji prireditvi. Žal se številni člani niso mogli udeležiti slovestnosti zaradi bolezni ali drugih osebnih zadržkov; pogrešali smo vas.

Kot otroci so se pred leti ali destletji igrali na slovenskem hribčku!

Lenti Lenko, Anna Tegelj, Helen Trinnick

Imam možnost, da brskam po knjigah, časopisih in slikah Slovenskega društva Melbourne. Ko tako pregledujem zapisnike, članke in slike, me nemoteno prevzame misel: Kje neki so vsi ti ljudje, ki so nekoč gradili in se udejstvovali naših prireditev, delavnih akcij, razstav, piknikov itd., bili člani SDM, pa čeprav kateri le kratek čas. Kje so razkropljeni potomci, na slikah nasmejani otroci naših sogaračev? Veliko jih je širom Avstralije ter izven nje. Tudi ti so del naše bogate zgodovine.
Ravno 23. novembra 2019, ko smo praznovali 65. obletnico društva, je umrl **STANKO HARTMAN.** Stanko je bil mlajši član zelo zavedne slovenske družine in steber SDM vse od začetka. Prva leta ga velikokrat vidimo oblečenega v narodni noši. Sožalje ženi Veri in družini.
Naj počiva v miru! ***Anica Markič***

Vaši darovi

ZA BERNARDOV SKLAD: $1000: N.N. Sydney. **$200:** Marta Samsa, Alenka Belič. **$140:** Mario Ukmar. **$50:** Jože Kranjec. **$40:** F & I Kamposh, Cilka Ninkovič, Antonija Topolovec, Ana Poklar, Tone & Marija Brne, Lojze & Anica Markič, Zlata Seljak, Kristjan Janežič. **$30:** Stanko & Marija Kolar. **$20:** Ludvik Tušek, Barica Brodnik, Marija Mencigar, Pavla Fabian, Anna Penko, Albert Logar, Neva Roeder. **$10:** Vinka Markovski, Kathy Dodic, Angela Brala, Franc Vertel, Anica Gašperič, Dora Barba, Milena Birsa, Drago Grlj. **ZA MISIJONE: $100:** N.N. **$100:** Tone & Marija Brne. **ZA LAČNE: $50:** Anica Gašperič. **$20:** Elizabeth Kociper. **ZA g. PEDRA OPEKA: $150:** N.N. Melbourne. **ZA p. STANKA ROZMANA: $150:** N.N. Melbourne. ***BOG POVRNI!***

SVETI KRST:
Gabrielle Le Maria Erjavec je 1. decembra 2019 v Kew prejela sv. krst. Čestitke staršem, botrom in starim staršem!

Slovenian Mission Melbourne

p. Ciril A. Božič OFM OAM EV: 0412 555 840
p. David Šrumpf OFM: 0497 097 783
Marija Anžič: 0499 772 202
Sts. CYRIL and METHODIUS
SLOVENIAN MISSION

Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO Box 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787; Fax: (03) 9853 6176
E-mail: cirilb@bigpond.com
E-mail: p.david.ofm@gmail.com

S PRAZNIKOM VSEH SVETNIKOV smo začeli mesec november in ga sklenili s praznikom KRISTUSA KRALJA VESOLJSTVA. Ves mesec smo še posebej posvetili spominom in molitvam za naše pokojne starše, sorodnike, dobrotnike in sopotnike na poti življenja. Z molitvami in daritvami sv. maše, z okrasitvijo grobov in obiski pokopališč smo jim bili v tem času še posebej blizu. Za ureditev groba p. Bazilija že vrsto let skrbi družina Eme Iskra. Lani oktobra smo obnovili zlate napise vseh, ki so pokopani ob p. Baziliju ter postavili še spominske plošče tistim, ki teh še niso imeli. Naša pastoralna sodelavka Marija Anžič pa skrbi, da so vsi grobovi okrašeni z rožami.

Pred nedeljskimi mašami smo tudi v novembru v cerkvi skupno molili rožni venec. Že v prejšnjih Mislih smo na straneh 30 – 31 predstavili načrt, ki smo ga uresničili: 1. novembra molitve na pokopališču v Kew, v soboto, 2. novembra, sv. maša na Keilorju in naslednji dan, v nedeljo, 3. novembra, molitve v tamkajšnjem mavzoleju ter ob 5. uri popoldne molitve na Slovenskem društvu Melbourne. Že zadnjo nedeljo v oktobru, 27. oktobra, sem popoldne daroval sv. mašo v dvorani SD Planica Springvale ter nato vodil molitve na pokopališču Springvale Botanical Cemetery.

Slovensko društvo Planica Springvale, nedelja, 27. oktobra 2019. Predsednik Fred Toplak se je zahvalil p. Cirilu in Mariji, da smo 19 let skupaj obhajali svete maše za pokojne člane in prijatelje SD Planica.

Drugo nedeljo v novembru, 10. novembra, je p. David daroval sv. mašo v dvorani SD Ivan Cankar v Geelongu in zbral občestvo k molitvi za pokojne pred kapelico Marije Pomagaj na vrtu društva ter popoldne po sv. maši še v St Albansu pred kapelico tamkajšnjega društva. Dan prej, v soboto, je p. David vodil molitve na pokopališču Heidelberg.

V mesecu novembru je bila tudi **ZAHVALNA NEDELJA.** Ob koncu cerkvenega in ob skorajšnjem sklepu koledarskega leta se res spodobi in je pravično, da tudi zapišemo našo večkrat povedano zahvalo vsem, ki s svojim življenjem, delom, molitvijo, darovi in skrbjo spremljate naše poslanstvo. Naša občestva niso velika, zato je vsak posameznik še kako pomemben. Vsako slovo, bolezen, smrt – vse to se pozna v skupnosti. Zato zares iskren Bog lonaj; Bog povrni vsem sodelavcem in dobrotnikom! Ta stavek napišem na koncu vsakih naših tedenskih Oznanil in je zapisan z iskreno hvaležnostjo.

Naša hiša Baragov dom je stara nad 140 let, zato se razume, da je stalno potrebna obnove in popravil. Pred časom je Franjo Kravos prebarval vse omarice v kuhinji. Mladi Anton Urbas je poslal dva svoja delavca, da sta v Baragovem hostelu prepleskala tri sobe; saj ko se zamenjajo stanovalci, je potrebno to delo. Frenk Rozman je postoril kar nekaj del, ki so bila potrebna varjenja in dela s kovino. Jože Rozman ali Alex Bratina redno poskrbita s skupino sodelavcev, da sta vrt in okolica doma in hiše urejena. Laiška misijonarka, pastoralna sodelavka Marija Anžič poleg mnogih drugih opravil skrbi z izredno pozornostjo in strokovnostjo za cvetoči vrt in rože na oknih ter okrasitev cerkve. Pevski zbor in organisti nam lepšajo bogoslužje. Štiri delovne skupine skrbijo za čiščenje cerkve, članice Društva sv. Eme s sodelavci skrbijo za družinska kosila vsako tretjo nedeljo v mesecu ter postrežbo ob nedeljah in praznikih. Molitvena skupina nas podpira duhovno; v poslanstvo Slovenskega misijona so vpleteni še pastoralni svet in drugi sodelavci in sodelavke, učiteljice in starši učencev Slomškove šole, mežnarji, bralci v cerkvi, pastoralna sodelavka, akolit, knjižničarja, strokovni sodelavci (gospodarstvo, finance, GST in drugo).

Med načrtovanimi deli v prihodnosti (v januarju 2020) je obnova stranišč in prav v tem času imamo posvete s strokovnjaki, kaj

V nedeljo, 10. novembra 2019, je pater David maševal v dvorani Slovenskega društva Ivan Cankar v Geelongu. Maše se je udeležil tudi minister RS za Slovence v zamejstvu in po svetu, g. Peter J. Česnik z delegacijo.

storiti s kanalizacijo, saj so cevi stare in preperele, preraščene s koreninami in zato imamo skoraj vsake tri do štiri mesece na dvorišču »poplavo«. Po vsej verjetnosti se bomo morali odločiti za izkope, položitev novih cevi ter ponovno betoniranje površine. Baragov dom imamo v najemu od nadškofije že vse od leta 1956, ko so tukaj s poslanstvom končali avstralski frančiškani. Najemna pogodba iz leta 1986 se bo po 40 letih iztekla 31. decembra 2026.

V soboto, 23. novembra 2019, je Slovensko društvo Melbourne praznovalo 65 let delovanja. O prijaznem, skoraj družinskem praznovanju velike slovenske družine, je za te Misli napisala poročilo Anica Markič. Po molitvi pred slovesnim kosilom smo predsedniku Paulu Bevcu, odboru, članom in prijateljem društva izrekli čestitke in zahvalo.

Na praznik KRISTUSA KRALJA, zadnjo nedeljo v cerkvenem letu, 24. novembra 2019, je bil po sveti maši v dvorani **nastop Slovenske igralske skupine Melbourne.** Nastopili so z recitalom, posvečenim Valentinu Vodniku ob dvesto letnici njegove smrti, ter s komedijo Zlata ribica, avtorja Bojana

Med svojim obiskom rojakov po širni Avstraliji je g. minister Peter J. Česnik z ženo Alenko Belič, z vodjem kabineta ministra Emilom Karajićem, vodjem sektorja za Slovence po svetu dr. Zvonetom Žigonom in namestnikom veleposlanika Andrejem Kraljem obiskal tudi naš misijon, kjer ga je sprejela naša pastoralna ekipa: p. Ciril, p. David in laiška misijonarka Marija Anžič.

Podgorška. Hvala voditeljici skupine Dragi Gelt OAM, igralcem in sodelavcem. Po programu so za okrepčilo poskrbele članice Društva sv. Eme.

V WODONGI bi morala biti sv. maša v nedeljo, 24. novembra, pa smo jo zaradi bolezni in odsotnosti več rojakov odpovedali. Hvala, da ste nam pravočasno sporočili. Kdaj bo tam ponovno sv. maša, se boste tamkajšnji rojaki dogovorili s patrom Simonom Petrom Berlecem,

Nastop Igralske skupine Melbourne v Kew v nedeljo, 24. 11. 2019.

ko prispe v Melbourne. Mi smo se seveda že poslovili na letošnjo belo nedeljo, 28. aprila 2019, saj je bil načrtovan prihod p. Simona Petra za julij 2019. Sedaj je po uspešno opravljenem izpitu iz angleščine narejen prvi korak v procesu pridobitve delovne vize in močno upamo, da ga pozdravimo kmalu po novem letu 2020 - z več kot pol letno zamudo.

NOVO CERKVENO LETO smo začeli 1. decembra 2019 s prvo adventno nedeljo. Pred sveto mašo smo blagoslovili adventni venec in prižgali prvo svečo.
Po sveti maši so v dvorani učenci naše Slomškove šole pripravili **sprejem MIKLAVŽU.**

ADVENTNO ROMANJE: Sobota pred drugo adventno nedeljo, 7. decembra, je bila prav prijazen dan za naše adventno romanje v Ta Pinu. Petdeset romarjev se nas je ob 8.30 zjutraj odpeljalo z avtobusom proti Bacchus Marshu, kjer so nas ob prihodu že pričakali romarji, ki so tja prispeli s svojimi avtomobili. Nad 90 se nas je zbralo; najprej smo poromali k naši kapelici, kjer smo zapeli Marijino pesem in litanije Matere Božje, potem pa smo v cerkvi na vrhu hriba darovali sv. mašo. Pater David je vodil somaševanje in pridigal. Po končani slovesnosti smo se odpeljali v Slovensko društvo St Albans, kjer nam je predsednik društva Slavko Blatnik s sodelavkami in sodelavci pripravil izvrstno kosilo. Slavko in Janko Dular sta že od druge ure zjutraj pekla 70 kilogramov težkega prašička. Bil je odlično pečen in vsi so ga izredno pohvalili. Tudi Slavko je bil vesel, saj, kot je povedal, njihova dvorana že več let ni bila tako polna. Prodali so nad 140 kosil in še seveda kosila za delovno ekipo. Med kosilom je igral »Naš trio«: Slavko Blatnik, Avstralec Graham, Andrej Turk ***(foto zgoraj)***. Pa še obiska Miklavža smo bili deležni. Seveda v največje veselje otrok.
Hvala vsem požrtvovalnim rokam in dobrim srcem v društvu St Albans!

Otroci so svetega Miklavža najprej pozdravili z molitvijo, nato pa so učenci Slomškove šole živahno uprizorili igrico. Sveti Miklavž je otroke vzpodbudil k dobroti in učenju slovenskega jezika. Vsi so bili pridni, zato je vse obdaril.

Sveti Miklavž je obiskal otroke v Slovenskem društvu St Albans v soboto, 7. decembra 2019.

TRETJA adventna nedelja bo 15. decembra in bomo že kar ta dan zapeli povabilo božične devetdnevnice. Po sveti maši bo v dvorani **družinsko kosilo,** ki ga bodo pripravile članice Društva sv. Eme ob vodstvu predsednice Olge Bogovič.

Božične VOŠČILNICE ter nove voščilnice, ki se odpro kot jaslice, nam je oktobra letos prinesel z Brezij gvardijan p. dr. Robert Bahčič in jih lahko kupite v Baragovi knjižnici ali v pisarni misijona. V knjižnici imamo tudi Marijanske koledarje 2020.

BOŽIČNA DEVETDNEVNICA ob sodelovanju različnih narodnostnih skupin bo v cerkvi St Brigid's Church, 278 Nicholson St., North Fitzroy vsak večer ob 7.30 od 17. do 23. decembra 2019.

SPOKORNO BOGOSLUŽJE IN SVETO MAZILJENJE bomo imeli med sveto mašo v petek, 20. decembra, ob 10. uri dopoldne. V adventu obiskujemo tudi bolne in ostarele. Priložnost za sveto spoved je v adventu redno eno uro pred nedeljsko mašo.
Četrto svečo na adventnem vencu bomo prižgali v nedeljo, 22. decembra 2019.

SVETI VEČER, torek, 24. decembra 2019: Ob 9. uri zvečer bomo imeli pred jaslicami v lurški votlini zgodnjo POLNOČNICO.
BOŽIČ – praznik ROJSTVA GOSPODOVEGA, sreda, 25. decembra: zorna sveta maša bo ob 8. uri zjutraj, slovesna praznična maša bo ob 10. uri dopoldne.

SVETI ŠTEFAN, četrtek, 26. decembra, tudi slovenski praznik samostojnosti in enotnosti: Praznična sv. maša bo ob 10. uri dopoldne.
Zadnjo nedeljo v decembru, 29. decembra, je **praznik SVETE DRUŽINE.** V cerkvi in v dvorani se nam bodo pridružili **člani ansambla Toneta Rusa,** ki bodo za Silvestrovo nastopili v dvorani Slovenskega društva Planica v Springvale.
Na SILVESTROVO, v torek, 31. decembra 2019, bo zahvalna sveta maša ob 10. uri dopoldne in prav tako na **NOVEGA LETA DAN, v sredo, 1. januarja 2020, na praznik Marije, svete Božje Matere, svetovni dan miru.**

Hilda Vidovič (sedi druga z leve) je 15. 11. 2019 dopolnila 85 let. Še vedno je nadvse dejavna in nepogrešljiva članica Društva sv. Eme. Hvaležni ji želimo zdravja in žegna za naprej.

Čestitke tudi Štefanu Ceku (sedi drugi z desne) za njegov godovni dan.

Praznik svetih Treh Kraljev – Gospodovo razglašenje praznujemo v Avstraliji v nedeljo, 5. januarja 2020.

Praznik Jezusovega krsta praznujemo v nedeljo, 12. januarja 2020. Kot vsako drugo nedeljo v mesecu, bodo sv. maše: V KEW ob 9. uri dopoldne, v GEELONGU v cerkvi Holy Family v Bell Parku ob 12.15 popoldne ter v ST ALBANSU v cerkvi Sacred Heart ob 5. uri popoldne.

OBISK: DAN AVSTRALIJE bomo letos praznovali zelo slovesno. Ker sem še kar tukaj, sem p. Ciril povabil »generacijo« - tri svoje sobrate, s katerimi smo leta 1968 skupaj prišli v samostan v Ljubljano, pred petdesetimi leti naredili prve zaobljube v frančiškanskem redu in bili pred štiridesetimi leti posvečeni v duhovnike. V glavnem nas vse štiri dobro poznate: pater Bernard Goličnik, pater Niko Žvokelj, pater Peter Lavrih in jaz, pater Ciril A. Božič. Naš sošolec pater Franci Pivec pa je že pokojni. Pater Bernard, ki je študiral v Box Hillu, je sedaj župnik pri Sveti Trojici v Slovenskih goricah (domača župnija p. Davida); pater Niko je gvardijan in župnik na Kostanjevici v Novi Gorici, od koder je k nam prišel p. David; pater Peter je komisar za Sveto deželo, kamor je že 165-krat peljal romarje in bo gotovo tja povabil tudi nas!
V nedeljo, 26. januarja 2020, bo torej v Kew zelo slovesno, zato bomo imeli po sveti maši tudi DRUŽINSKO KOSILO. Vabim Vas, gotovo bo to veselo srečanje.

Tudi prvo nedeljo v februarju, na SVEČNICO, 2. februarja 2020, bodo pri nas v Kew. Seveda se bomo ta dan spomnili tudi Prešernovega dne, slovenskega kulturnega praznika. **Somaševanje nas vseh bo vodil provincialni minister avstralskih frančiškanov, Fr. Phillip Miscamble,** ki je študiral skupaj s p. Bernardom v Box Hillu. V četrtek, 6. februarja 2020, se bodo že poslovili od nas, potem pa upam, da bom kmalu na vrsti za pot v domovino tudi jaz!

POGLED NAPREJ: V torek, 4. februarja 2020, bom še kot škofov vikar za migrante in begunce v nadškofiji Melbourne vodil srečanje izseljenskih duhovnikov (Migrant Chaplains), h kateremu sem povabil tudi g. nadškofa Petra A. Comensolija, in potem bom odložil to službo, nato pa samo še preložim odgovornost za Slovenski misijon Melbourne ter upravo in uredništvo Misli na mladostne rame p. Simona Petra Berleca in se seveda še poslovim od Victoria Police. Službo pastoralnega asistenta v domu AgeWell čez cesto v Kew sem že »izgubil«, ker so dom konec novembra zaprli. Potem pa me po vsem tem čaka samo še v ritmu pesmi: »Veselo v Kamnik in urno naprej…« Bom vesel, če boste prišli na obisk. Poglejte na naslovnici prejšnjih Misli, kako lep je stari Kamnik in v teh Mislih, kako lepa je Velika planina celo pozimi! Na Veliko planino bomo šli na kislo mleko, k bratu Jožetu na Dolenjsko pa v zidanico na cviček. Tudi tam je lepo, kot je bilo tudi med vami vse od avgusta 2001 in še pred tem od leta 1982 do 1992 v Sydneyu. Mislim, da tudi Marija Anžič čuti podobno hvaležnost za vsa leta življenja in dela med vami. 19. decembra bo praznovala svoj 45. rojstni dan in ji sedaj voščimo v reviji Misli, ki jo ona oblikuje in urejuje 19 let: Božjega žegna, Marija, in veselja še naprej na vseh poteh s hvaležnostjo za vse darove, s katerimi lepšaš in bogatiš naš prostor in čas! Bog živi!

ODŠLI SO

EMIL TOMŠIČ je umrl 26. aprila 2019 v bolnišnici v Frankstonu. Rojen je bil 21. julija 1936 v vasi Koritnice pri Knežaku v družini šestih otrok. V Avstralijo je prišel leta 1956 in prva leta živel pri bratrancu Tonetu in njegovi ženi Joži Kruh v Northcote. Gradil je hiše in bil zelo spreten pri postavljanju ogrodij zanje. Poročil se je z Avstralko Fay in poleg nje sedaj zapušča tudi sina Simona z družino in hčerko Natašo. Zapušča tudi brate in sestre v Koritnicah v Sloveniji in bratranca Tonija Kruha v Melbournu.
Hvala Toniju in Joži Kruh za sporočilo ter iskreno sožalje vsem.

DANIEL KNAFELC je umrl 4. maja 2019 v Thomastownu, Melbourne. Rodil se je 6. oktobra 1933 v družini osmih otrok. Z ladjo Farre je prispel v Melbourne na božič leta 1954 in potem 35 let je delal kot šofer tovornjaka v Carlton Brewery. Bil je eden prvih članov Slovenskega društva Jadran, kjer se je rad družil z rojaki in balinal. Bil je vedno vesel in zdrav, a zahrbtna bolezen ga je vzela v dveh mesecih. 62 let je bil poročen z Avstralko Lourine Sullivan in imela sta pet otrok, od katerih je eden umrl leta 2001. Pokojni zapušča ženo Lourine, sinova Stevena in Franka ter hčerki Marijo in Julie z družinami; v Melbournu zapušča sestro Fani Natlačen in svakinjo Lucijo Knafelc ter v Sloveniji sestro Anico Albreht. Pogrebno slovo je 10. maja 2019 v cerkvi sv. Klare v Thomastownu vodil Fr. Fayez, pokopan pa je na pokopališču Glenroy, kjer je že pred njim počival njegov sin Michael.
Hvala Fani Natlačen za sporočilo in sožalje njej in vsem sorodnikom.

JOŽE DOVGAN je umrl 24. oktobra 2019 v St. Vincent Public Hospital v Fitzroyu. Rojen je bil 17. septembra 1937 v vasi Vrbovo, nato pa je živel v Dolnjem Zemonu pri Ilirski Bistrici. Bil je četrti v družini petih otrok. V Avstralijo je prišel 1. marca 1959, kjer sta ga v melbournskem pristanišču sprejela sestra Anica in njen mož Aleks Kodila. Delal je v tovarni čokolade v Fitzroyu do zaprtja tovarne leta 1967, potem pa je večino svojega delovnega časa upravljal stroje za vrtanje tunelov v Avstraliji in v Aziji. Tam je srečal tudi nekatere druge slovenske rojake, s katerimi je ostal prijatelj do konca življenja. Spominjamo se ga kot pozitivnega, zadovoljnega in veselega, ki je zadovoljno preživljal svoje življenje. Rad je govoril in pripovedoval zgodbe. Osebje bolnišnice St. Vincent in Mercy Place, kjer je preživljal zadnje čase svojega življenja, se ga spominjajo kot »gentlemena«. Pogrebno slovo je bilo 6. novembra 2019 v pogrebnem zavodu v Ivanhoe, spominska slovesnost pa je bila tudi v Mercy Place v East Melbourne 27. novembra 2019. Njegovo telo je bilo upepeljeno, nato pa so žaro položili v grob njegove sestre Anice Kodila na Warringal Cemetery v Heidelbergu. Sožalje nečakinji Suzi, nečakoma Ediju in Mihaelu z družinami, svaku Aleksu Kodila v Melbournu ter bratu Mihaelu v Ilirski Bistrici, bratu Francu v Dolnjem Zemonu in drugim sorodnikom. *Hvala nečakinji Suzi (Sue) za sporočilo.* ***pater Ciril***

STJEPAN (ŠTEFAN) BLAŽEVIĆ je umrl 8. novembra 2019 zvečer v Palliative Care bolnišnice Monash. Rodil se je 21. julija leta 1933 v vasi Gorjani v Slavoniji na Hrvaškem. Mama mu je umrla, ko je bil star dve leti in vzgajala sta ga starejša polsestra in polbrat, saj je bila njegova mama očetova druga žena. Poleg teh dveh je imel še enega brata in dve sestri. Oče mu je umrl, ko je bil star devet let. Po šoli se je šel učit za kovača, potem pa je odšel v službo v Slovenijo: najprej za nekaj časa v Novo Gorico, potem pa v Koper. Tam je srečal Marijo Koprivec iz Zaklanca pri Horjulu in leta 1958 sta se v Kopru poročila. V Kopru so se jima rodili vsi trije njuni otroci. Ker sta v Avstraliji že bili dve njegovi sestri, se je leta 1970 na njuno povabilo sem odpravil tudi sam. Po dveh letih so se mu leta 1972 v Avstraliji pridružili žena in otroci. Kmalu so kupili hišo v Noble Parku, ki je še danes njihov družinski dom. Štefan je pred leti doživel možgansko kap, štiri leta pa se je boril tudi z rakom. Zadnje čase se mu je pričelo stanje vidno poslabševati in zadnjih šest tednov je preživel v bolnišnici. 8. novembra 2019 je bil prepeljan v Palliative Care bolnišnice Monash, še isto popoldne sem ga, p. David, tam obiskal. Z ženo Marijo, s hčerko Hildo in vnukinjama smo molili, podelil sem mu odvezo in ga mazilil. Obhajila ni mogel prejeti, tako da so obhajilo zanj darovali njegovi najbližji. To so bili zanj zakramenti za večnost, kamor je vstopil še isti večer. Od njega smo se poslovili s pogrebno mašo v naši cerkvi v četrtek, 14. novembra 2019, po maši pa smo ga pospremili k večnemu počitku na pokopališče Springvale. Sožalje ženi Mariji, hčerkama Hildi in Marti ter sinu Branku z družinami petih vnukinj in štirih pravnukov oz. pravnukinj. Sožalje tudi drugim sorodnikov v Avstraliji, na Hrvaškem in v Sloveniji. ***pater David***

WOLFGANG ROEDER je po daljši bolezni umrl 12. oktobra 2019 na svojem domu v Hadfieldu. Rodil se je 15. avgusta 1932 v Plankstadtu v Nemčiji in pozneje živel v bližnjem Mannheimu. V mladosti je bil dober nogometaš, v Nemčiji pa se je izučil za varilca in v Avstraliji za kotlarja. V Avstralijo je prispel z ladjo Orontes leta 1955 in se še isto leto srečal z Nevo Bole. Leta 1958 ju je v cerkvi sv. Pavla v Coburgu poročil p. Bazilij. Rodila sta se jima sin Robert in hčerka Ingrid, ki imata svoji družini. Lani sta praznovala biserno poroko (60 let) in ob tej priložnosti prejela tudi čestitko kraljice Elizabete. Wolfgang je bil tudi v Avstraliji športnik in je z igranjem tenisa osvojil veliko trofej. Bil je tudi prostovoljec pri teniškem klubu v Hadfieldu (po njem so poimenovali »Wolfgang Roeder Pavilion«), v bolnišnici Broadmeadows in v domu starejših v Prestonu, kjer je več let obiskoval oskrbovance s svojim psičkom. Z ženo sta tudi veliko potovala po svetu, dokler jima tega ni onemogočila njegova bolezen, v kateri ga je žena negovala doma. Pogrebno slovo je bilo 19. oktobra 2019 v župnijski cerkvi sv. Tomaža Moora v Hadfieldu. Naj počiva v miru!
Hvala Nevi Roeder (Bole) za sporočilo in sožalje njej in vsej družini.

STANKO HARTMAN je umrl 23. novembra 2019 v Warringal Hospital v Heidelbergu. Rojen je bil 9. novembra 1935 pri Sv. Lovrencu na Pohorju. Pogreb je bil 3. decembra 2019 v cerkvi St Vincent de Paul's Catholic Church v Strathmore. Sožalje ženi Veri ter hčerkama Debri in Anne z družinama. O Stanku je napisala nekaj vrstic Anica Markič v zapisu o praznovanju 65 let Slovenskega društva Melbourne.

IRMA ŽELKO roj. GUSTEC je umrla 29. novembra 2019 v Palliative Care v Wantirni. Rojena je bila 18.04.1932 v Dolnji Bistrici v Prekmurju. Irma bo pokopana v Sloveniji v grobu z možem Ivanom, ki je že več let pokojni.
Hvala Anici Markič za obe sporočili.

NATASHA JONES roj. MARTINČIČ je umrla po hudi bolezni na svojem domu v Melbournu 26. novembra 2019. Rojena je bila 27.12.1975 v Mariboru. Pogrebno slovo je bilo 4.12.2019 v Memo Music Hall v St. Kildi. Za njo žalujejo mož Riley, otroci Xander, Electra in Declan, mama Matilda Martinčič ter brat Ernest v Sloveniji. Vsem tudi naše sožalje.

IVANKA ŠPILAR roj. SMRDELJ je umrla 30. novembra 2019 v Box Hill Hospital. Rojena je bila 13.11.1931 v Kalu pri Pivki. Teden dni pred smrtjo sem ji p. Ciril v bolnišnici podelil odvezo in sveto maziljenje. Močno me je stiskala roko in spremljala molitev, ko sva molila skupaj z njeno hčerko Mary. Pogrebno mašo smo obhajali v naši cerkvi v četrtek, 5. decembra ob 16. uri, pokopana je bila naslednji dan, v petek, na pokopališču Keilor. Sožalje možu Zdravku, hčerkama Mary in Jenny, bratu Bojanu na Kalu v Sloveniji ter družinam pokojnih bratov Jožeta in Renata Smrdelj ter sestre Mary, ostalim sorodnikom in prijateljem.

GILDO FELICISSIMO je umrl 3. decembra 2019 v St. Vincent's Hospital v Melbournu. Rojen je bil 27.11.1932 v kraju Tagliacozzo v Italiji. Pogrebna maša je bila v cerkvi Our Lady Help of Christians v East Brunswicku v sredo, 11. decembra 2019. Pokopan je na pokopališču Melbourne General Cemetery v grob pokojne žene Drage roj. Mršnik, doma iz vasi Smrje, ki je umrla 6.8.2018. Sožalje hčerkama Margaret in Riti ter sinu Johnu in družinam.

ADOLF PEJOVNIK je umrl v Melbournu 3. decembra 2019. Več podatkov bomo skušali dobiti za prihodnje Misli.

pater Ciril

140 let prihoda frančiškanov v Avstralijo
80 let avstralske province Sv. Duha

Avstralski bratje frančiškani so v torek zvečer, 3. decembra 2019, v cerkvi Mary Immaculate, 45 Victoria Street, Waverley NSW – Sydney s slovesno zahvalno mašo obhajali **140 let prihoda prvih frančiškanov** iz Dublina na Irskem v Sydney: 140 let frančiškanskega misijona v Sydneyu. Leta 1939 je bila ustanovljena avstralska frančiškanska provinca Svetega Duha (Franciscan Province of the Holy Spirit) – tako se je 140-letnici prihoda pridružilo tudi praznovanje **80 let province.** Sveto mašo je daroval vikar irske province Fr. Joseph Condren, somaševal je avstralski provincialni minister Fr. Phillip Miscamble, trije hrvaški frančiškani in vsi trije slovenski frančiškani: p. Ciril, p. Darko in p. David. Svete maše in srečanja po maši sta se udeležila tudi nekdanji častni generalni konzul RS za NSW Fredi Brežnik AM z ženo Jeni. Med sveto mašo je pel in igral na orgle frančiškanski pojoči brat Alessandro Brunstenghi iz Frančiškovega mesta Assisi. Brata Alessandra se je oprijel vzdevek Glas Assisija (La voce da Assisi; Voice from Assisi).

Z avstralskimi frančiškani smo vse od leta 1951 tesno povezani tudi slovenski frančiškani. Že prva dva patra, p. Beno Kodrič in p. Klavdij Okorn, sta našla pri njih zatočišče. Prvi izvod Misli, 25. januar 1952, leto 1, številka 1, ima naslov: 45 Victoria Street, Waverley (Sydney) N.S.W. Tako je njihov »rojstni kraj« tudi »kraj rojstva« naše revije Misli-Thoughts, ki s to številko november – december 2019 sklepa 68 let poslanstva.

Zahvala za bratstvo in čestitke našim avstralskim bratom ob teh jubilejih. Naj jim Bog pošlje novih mladih moči, da bo še naprej Frančiškova karizma živela v tej lepi deželi Južnega križa.

Fr. Joseph je svojo pridigo začel takole: »History is what happened to someone else: memory is what happened to me. Memory is history internalised, the past made present to those who relive it.«

Praznično srečanje bratov v cerkvi Marije Brezmadežne v Waverley, 3. decembra 2019: p. Ciril A. Božič, Br. David Leary – tajnik avstralske frančiškanske province, pojoči tenor Br. Alessandro Brunstenghi, Fr. Joseph Condren – vikar irske province, p. Darko Žnidaršič, Br. Eunan McMullan, p. David Šrumpf.

Misijonski utrip z otoka Samoa

Predragi prijatelji in dobrotniki!

V teh dneh ob koncu novembra 2019 vam pišem iz Melbourna, iz skupnosti mojih so-sester salezijank. Na Samoo se po treh tednih v Avstraliji vračam na praznik Brezmadežne.

Na Samoi smo končali še eno šolsko leto. Letos kar tri tedne prej kot po navadi zaradi izbruha epidemije škrlatnike. Najprej je iz ministrstva za izobraževanje prišel odlok, da se zaprejo vsi vrtci po državi, potem pa so se čez tri tedne zaprle tudi vse osnovne šole. Ker zadnjih nekaj let otroci niso bili redno cepljeni proti otroškim nalezljivim boleznim, se bolezen namreč izredno hitro širi iz ene družine v drugo. Pravijo, da je najhuje v glavnem mestu Apia, kjer je v teh dneh občutno bolj mirno in tiho kot po navadi. Do zdaj je umrlo že več kot 60 ljudi, v glavnem otrok in na stotine ljudi je obolelih. Prepovedana so vsa javna druženja in potovanja otrok iz enega otoka na drugega. Na pomoč sta z zdravniki in zdravili prišli tudi Avstralija in Nova Zelandija. Upajmo, da se bo bolezen počasi ustavila, čeprav bo zelo težko; v družinah je namreč veliko otrok in živijo zelo povezani s sorodniki in sosedi. Tako za bolezen praktično ni ovir, da se ne bi širila. Že pred nekaj dnevi so začeli tudi z obveznim cepljenjem vsek otrok in mladih.

Na srečo smo v naši šoli St. Joseph`s Primary School v Leauva'a začeli šolsko leto že pred državnimi šolami in ko je prišlo navodilo, da moramo v dveh tednih zapreti, smo ravno končali teden izpitov in kontrolnih nalog. Zmanjkal je samo čas za kakšno kontrolno nalogo in mislim, da so bili otroci tega še najbolj veseli. Na zadnji šolski dan, 4. novembra 2019, so imeli otroci organizirane igre in vse dopoldne so uživali v skakanju in spuščanju po napihljivih toboganih. Jaz sem se spustila iz najvišjega samo dvakrat in se mi je tako vrtelo v glavi, da sem komaj stala na nogah, oni pa so se spuščali vse dopoldne! Kako le zmorejo?! Bili so presrečni.

Dober teden pozneje smo imeli zaključno slovesnost podelitve spričeval in nagrad najbolj uspešnim učencem. Še posebno lepi so bili mali iz vrtca, ki so vsi nosili za to priložnost pripravljeno uniformo. Mame in očetje so z njimi ponosno vkorakali v dvorano in tisti trenutek se je marsikomu orosilo oko. Proti koncu januarja jih čaka začetek prvega razreda, spet en nov prehod v življenju.

Tisti dan, 12. novembra, je bilo tudi slovo od 8. razreda, ki bo šel naprej v razne državne in misijonske šole. Dolgo so se pripravljali na ta prehod in si počasi skozi leta vzgoje in izobraževanja nabirali novega znanja in drugih veščin. Še posebno resen je bil zanje teden državnih izpitov, ki je bil v začetku novembra. Upamo, da so jih uspešno opravili. Srečno naprej, 8. razred! Najboljši učenci so za nagrado dobili nekatere šolske potrebščine za novo šolsko leto in vsak eno sadiko drevesa ali druge rastline. Tako smo mednje razdelili na desetine mangov, avokadov in pasijonke. Naj drevesca rastejo skupaj z otroki in njihovimi družinami! Mnogi učenci končanega 8. razreda se bodo še naprej vračali v šolo in ohranjali stike z učitelji in nekaterimi sošolci. Od letos naprej tudi

redno deluje združenje bivših učencev, ki je bilo ustanovljeno že prej in je letos na novo oživilo in obogatilo z novimi člani, ki prihajajo na redna srečanja. Za vse nas je bilo letos posebno leto tudi zato, ker smo imeli konec septembra na obisku vrhovno svetovalko za salezijansko družino, s. Mario Luiso, ki je po rodu iz Argentine, zdaj pa dela v vrhovnem svetu sester salezijank v Rimu. Sestra Maria Luisa je bila z nami samo dva dni, pa nas je njen obisk vseeno najprej spodbudil v hvaležnosti za vse dobro, ki ga prejemamo vsak dan, in v nas obudil željo, da bi s svojim delom še mnogim mladim in otrokom pomagali, da bi bili dobri kristjani in dobri državljani. Med drugim je s. Marija Luisa srečala tudi naše bivše učence in člane širše salezijanske družine.

September je bil kot vsako leto tudi letos obarvan belo. Zakaj pravim tako? Praznovali smo namreč White Sunday, ki je praznik vseh otrok in v mnogih župnijah dan prvega svetega obhajila. V petek pred praznikom smo imeli v šoli za otroke pripravljen slovesen zajtrk, v nedeljo pa je bil osrednji praznik po župnijah. Ljudje, še posebno otroci, so k maši prišli oblečeni v belo. Po darovanju so starši vstali in vsak je svojemu otroku okrog vratu obesil venček s sladkarijami in seveda dal tudi lep poljub na lice. Ta dan so bili po družinah otroci »ta glavni«. Družine so praznovanje nadaljevale s slovesnim kosilom in popoldanskim razvedrilom. V ponedeljek je bil državni praznik in v naši župniji so bile vse dopoldne organizirane igre za najmlajše. Ta praznik je za Samoo še kako pomemben, saj so prav otroci tisti, ki imajo na »navadne dneve« zelo malo besede in pozornosti. Vsaj enkrat na leto je prav, da se zavemo, kako pomembni so v Božjih očeh, in kako so dar za vsakega izmed nas, saj so nadaljevanje našega rodu.

Mesec avgust smo preživeli v duhu hvaležnosti. Naši sobratje salezijanci so praznovali 40 let od prihoda na Samoo. Prvi začetki so bili zelo težki. Ko sem poslušala nekatere prve salezijance, ki so prišli na praznovanje in so obujali spomine o začetkih, sem se šele dobro zavedla, kako je ta čudovito lepa zemlja lahko tudi precej težka. Ko je eden od

Na dan, ko so učenci v šoli izdelovali stvari iz palmovih listov. Kaj vse se da narediti iz te dragocene palme!

sobratov ob samem začetku omahoval in hotel obupati, mu je baje njegov predstojnik rekel: »Da, težko je, vendar ne pozabi, Samoa še bolj kot kateri koli drugi konec sveta potrebuje Don Boska in njegovo skrb za otroke in mlade. Ti ne potrebuješ Samoe zase... Samoa pa potrebuje Don Boska!« Vrh praznovanja je bil ob koncu štiridnevnega kampa za mlade, ki obiskujejo razne salezijanske šole. Sobratje imajo dve tehnični šoli, na Upolu in Savaii, me, sestre, pa dva vrtca in dve osnovni šoli, ter oboji druge dejavnosti za mlade. Mladina je odgovorila v velikem številu in videlo se je, da so na kampu izredno uživali. Upamo, da bo to utrdilo tudi njihovo vero in željo delati dobro, kjer koli so že. Bogu hvala za mlade, ki se še naprej odzivajo Božjemu klicu v redovniško in duhovniško službo. Ni jih veliko, so pa: 13. decembra 2019 bo naša s. Mena izpovedala večne redovne zaobljube (po sedmih letih od prvih zaobljub). Za to priložnost bomo imeli slovesno mašo in praznovanje na otoku Savaii.

Po samoanski tradiciji pričakujejo veliko gostov, za katere bodo oskrbeli tudi hrano, ker tukaj zares nihče ne more od praznika lačen! Hvala Bogu, da hrane ne manjka! Veselimo pa se tudi s sestro Jutito, ki bo januarja 2020 obnavljala svoje zaobljube. Prve je naredila pred enim letom. Zdaj pridno študira naprej za medicinsko sestro in je obenem živo vključena v življenje skupnosti in pomaga tudi v šoli.

V zadnjih nekaj tednih se v naših sestrskih skupnostih veliko govori tudi o premestitvah za novo šolsko leto, ki ga začnemo konec januarja 2020. Tako sem tudi jaz pred kratkim dobila novo nalogo, da bom postala provincialna ekonoma za Avstralijo, Samoo in Salomonske otoke. Ena razvita država s svojimi zakoni in vsemogočimi obveznostmi in dve misijonski državi, ki sta ekonomsko v glavnem odvisni od pomoči od zunaj. Prav zato upam, da se tudi v prihodnosti naše vezi ne bodo prekinile in vas že vnaprej prosim za pomoč tako za vzgojo in izobraževanje na Samoi kot na Salomonovih otokih. Ker se bom po vsej verjetnosti čez nekaj mesecev preselila v Melbourne, res ne bom več misijonarka »na terenu«, bom pa imela verjetno zdaj še večje misijonsko srce, ki bo moralo goreti za tri države! Obljubljam, da vas bom še naprej obveščala o življenju in delu v obeh državah in njihovih otokih.
Lahko vam zagotovim, da sestre in tudi naši otroci in učitelji vedno molimo za vas in za vaše potrebe. Nikoli vas ne pozabimo! Želim vam duhovno bogat advent, blagoslovljen božič in vse dobro v novem letu.
S hvaležnostjo in molitvijo,

sestra Ljudmila Anžič

Pozdrav in zahvala p. Stanka Rozmana iz Zambije

Pater Stanko se zahvaljuje za darove, ki smo mu jih poslali v novembru letos. To so bili darovi, ki ste jih namenili njemu osebno ali pa za misijone. Dodali pa smo mu tudi darove za gregorijanske maše, ki jih je darovala žena za pokojnega moža.
Poslal nam je fotografije, ki prikazujejo njegovo delo v Gospodovem vinogradu.
Pater Stanko pravi, da so hvaležni tudi domačini, za katere skrbi. Takole je napisal: „V soboto pred praznikom Kristusa Kralja smo imeli sestanek župnijskega sveta. Udeležili so se ga tudi predstavniki s 40 podružnic. Poročali so o svojem delu. Izmenjali smo si izkušnje in delali načrte. Hvaležni so za vodnjake, ki smo jih izkopali in posebno za pomoč pri gradnji cerkva. Pogostili smo jih v novozgrajeni kuhinji ob župnijski cerkvi.“

Novi vodnjak v Namundwe. Letos smo jih zvrtali kar sedem. Pomanjkanje vode je veliko, posebno po vaseh. Lani je deževje zatajilo, posebno južno od kraja Mumbwa.

Vodnjak v Lungobe. Na fotografiji sta tudi laiška misijonarja, ki sta mi deset mesecev pomagala na misijonu, zakonca Janez in Kaja Novljan. Onadva sta tudi zbirala denar za vodnjake.

p. David Šrumpf OFM
47 Young Avenue
West Hindmarsh SA 5007
Poštni naslov:
PO Box 156
WELLAND SA 5007
Mobitel - p. David: 0497 097 783
Telefon v Melbournu:
03 9853 7787; E-mail:
slomission.adelaide@gmail.com

Samo nekaj tednov je preteklo od pisanja prispevka za prejšnjo številko Misli, tako da se kaj veliko novega v tem času ni zgodilo. Ker so pa pred nami božično-novoletni prazniki, bomo pa bolj usmerjeni v prihodnost.

V začetku novembra smo se spomnili naših rajnih – tako tistih, ki kot svetniki že uživajo večno srečo v nebesih, kot tudi tistih, ki še potrebujejo naše molitvene podpore. V njihov spomin smo v cerkvi prižgali svečke kot znamenja našega spomina in naših molitev.

Na prvo nedeljo v novembru smo imeli BBQ kosilo. Zahvala velja **Angeli Dodič**, ki je organizirala, **Matiju Polajžerju in Simonu Horvatu**, ki sta pekla na žaru, vsem, ki ste ji pomagali ter vsem, ki ste prinesli solate, pecivo in dobitke za srečelov. Bog povrni! Po kosilu smo imeli v dvoranci kratek sestanek. V Adelaidi nimamo posebnega pastoralnega sveta, saj se o pomembnih stvareh dogovorimo po maši ali po kosilu v dvoranci. Tokrat smo se pogovarjali o naših mesečnih kosilih in o pogrebih. Hvala vsem, ki ste sodelovali in povedali svoje mnenje, da smo lahko sprejeli sklepa, ki sta bila potem objavljena v Oznanilih.

Naša naslednja slovenska maša je bila na **praznik Kristusa Kralja**. V Slovenskem klubu, kjer je vsako zadnjo nedeljo v mesecu BBQ kosilo oz. večerja, jih je že to nedeljo obiskal tudi Miklavž, pri nas pa se je ustavil naslednjo nedeljo, ko smo imeli BBQ kosilo pri nas. Hvala spet **Angeli Dodič**, ki je kosilo pripravila, **Franku in Karmen Jenko**, ki sta pekla na žaru, ter vsem, ki so prinesli solate, pecivo ali kako drugače pomagali – in seveda hvala Miklavžu, ki nas je obiskal.

Frank Jenko, Angela Dodič, Karmen Jenko, Rosemary Poklar; Matija Polajžer, Simon Horvat.

Prva adventna nedelja, ki smo jo praznovali na to prvo decembrsko nedeljo, pa nas vabi k pripravi na božične praznike Kristusovega rojstva. Pred mašo smo v cerkvi blagoslovili adventno znamenje in Angela Dodič, ki ga je pripravila, je na njem prižgala prvo svečo. Mašo v naši cerkvi bomo imeli še na 4. adventno nedeljo, 22. decembra, v torek po tej nedelji pa bo že sveti večer.

PRAZNOVANJE BOŽIČNO-NOVOLETNIH PRAZNIKOV

22. DECEMBER – četrta adventna nedelja: pri maši bomo zapeli božično devetdnevnico, po maši pa bo priložnost za sveto spoved.

24. DECEMBER – SVETI VEČER: **ob 9. uri zvečer bomo imeli zgodnjo polnočnico**. Blagoslovili bomo kipce Jezuščka in jaslice – kipce vaših jaslic lahko prinesete s sabo, vaše domače jaslice pa bomo blagoslovili »na daljavo«.

25. DECEMBER – BOŽIČ: slovesna praznična maša bo ob 10. uri dopoldne. Po maši tokrat ne bomo odšli v dvoranco, saj boste gotovo pohiteli na praznovanje z vašimi družinami.

26. DECEMBER – praznik sv. Štefana in slovenski državni praznik dan samostojnosti in enotnosti v spomin na plebiscit leta 1990: sveta maša bo ob 10. uri dopoldne.

29. DECEMBER – PRAZNIK SVETE DRUŽINE, zavetnice našega misijona in naše cerkve: sveta maša bo ob 10. uri dopoldne, ko bomo blagoslovili družine.

1. JANUAR 2020 – Sveta Božja Mati Marija, novo leto, svetovni dan miru. Sveta maša bo ob 10. uri dopoldne.

5. JANUAR – 2. nedelja po božiču, GOSPODOVO RAZGLAŠENJE ali Sveti Trije Kralji: sveta maša bo ob 10. uri dopoldne. Praznik tradicionalno praznujemo sicer 6. januarja, v Avstraliji in po mnogih drugih državah pa ga praznujejo na drugo nedeljo po božiču.

POKOJNA:

18. novembra 2019 je v domu za starejše umrla **JANINA BOCZKOWSKI roj. BOŠ**. Rojena je bila 18. aprila 1940 na Poljskem. Janina je ob nedeljah prihajala k maši v našo cerkev in se dvakrat udeležila tudi romanj v Queensland. Lani je zbolela za levkemijo, a je izgledalo, da jo je premagala. Spet je prihajala v cerkev, a se ji je rak preselil na možgane. Obiskal sem jo v bolnišnici in tudi v domu, kjer je prejela zakramente za umirajoče, saj je tudi sama vedela, da se ji življenje izteka. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi 27. novembra, po maši pa smo jo pospremili na pokopališče v Dudley Park. Prisotni njeni poljski rojaki so pri slovesu v cerkvi zmolili Očenaš in Zdravamarijo v poljščini. Sožalje hčerkama Elizabeth in Dorothy ter trem vnukom in dvema pravnukoma.

pater David

p. Darko Žnidaršič OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147
Mobile: 0409 074 760
Fax: (02) 9682 7692
Mail: darko.znidarsic@parracatholic.org

IZROČILO
NAS ZAVEZUJE – VZGAJAJMO ZANJ!

Ob prazniku vseh svetih in spominu vernih rajnih smo se znova zbrali k mašni daritvi in na grobovih naših rajnih, poklonili spominu pokojnega patra Valerijana, odkrili in blagoslovili znamenje - relief na našem pokopališču. Ne smemo pa pozabiti na dragoceno izročilo, ki nas zavezuje, čeprav se katere naše navade spreminjajo ali jih kdaj prilagodimo.
Ob smrti naših dragih molimo zanje, obhajamo sv. mašo ali bogoslužje Božje besede in prosimo Boga, da bi bil usmiljen sodnik in plačnik njim, ki so zaspali za ta svet, in nam. Naši rajni si po smrti ne morejo pomagati, zato jim mi pomagamo s svojo molitvijo in spominom, darujemo za sv. maše, da bodo in da bomo dosegli večno življenje. Ob pogrebih, ob obletnicah in drugih priložnostih na grobove prinesemo cvetje. Spodbujajmo se tudi, da namesto cvetja (in sveč – predvsem doma v Sloveniji) darujemo za sv. maše in za druge dobre namene. Predvsem pa prebujajmo vero, upanje, ljubezen, ki živijo v nas, pomagajmo tistim, ki so izgubili svoje najdražje in bodo potrebovali nekaj časa, da si opomorejo. Na žalost se marsikdo takrat oddalji od našega občestva ali celo noče imeti več stika z nami. To nikakor ni lepo, vendar ne obsojajmo, ampak si pomagajmo, molimo tudi za te. Samo Gospod ve, kaj je v človeku, in prihaja tudi sam, kakor je prišel k cestninarju Zaheju,

Relief p. Valerijana sta odkrila naš zaslužni častni generalni konzul Alfred Brežnik AM in njegova žena Jeni.

ki se ga je tudi bal. Poskrbimo, da spletemo nove vezi, povabimo k sodelovanju, tudi v naša verna občestva, pri bogoslužju in drugod. Nekateri po dolgem času spet odkrijejo, kako je pri našem Sv. Rafaelu lepo, domače in spet je kaj drugače.

Pred kratkim sem pokopal starejšega rojaka in nekdo me je vprašal, kdo je naročil pogreb. Dejal sem mu, da njegov sin, in sem dodal, hvala Bogu, da je poskrbel in da je obudil vero. Spoštujmo to. Če je pokojni krščanski človek, ga pokopljemo krščansko. Žal pa se je nekajkrat že zgodilo, da so umrli rojaki, ki so bili zvesti člani naših občestev, pa so domači ali tisti, ki so skrbeli zanje, naredili pogreb kar po svoje, »instant«, nekaj govorov, predstavitev in nato upepelitev, včasih celo brez duhovnika, ko bi lahko tukaj poklicali slovenskega duhovnika, ki ga marsikatero naše velemesto nima ali ga nima več, ali bi prosili krajevne duhovnike, kakor je mogoče. Marsikdo nima takega bogastva – tako lepe žive Cerkve, tako lepe slovenske cerkve, ki je narejena z našimi rokami, in tako dobrih duhovnikov, četudi je kdaj težko ustreči. Zato naredimo še kaj zase in za druge, za Božjo slavo in blagor med nami. *(Iz homilije pri sv. maši 3.11.2019 v Rookwoodu)*

MED NAMI JE BILO...

Za naše žegnanje smo v veži dvorane slovesno odkrili in blagoslovili doprsni kip patra Valerijana. Kipar Stane Kolman je izdelal tudi **relief p. Valerijana,** ki smo ga odkrili in blagoslovili **na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v ROOKWOODU** po nedeljski sv. maši za naše rajne, 3.11.2019. Relief sta odkrila naš zaslužni častni konzul g. Alfred Brežnik in Jeni Brežnik, blagoslovil sem ga p. Darko. Program je povezovala Miriam Stariha, akolit Colin Roberts, ki tudi pomaga v naši cerkvi sv. Rafaela, pa je na trobento zaigral pesem »V nebesih sem doma«. Pri tem znamenju – oltarju s križem in na novo odkritem reliefu p. Valerijana – smo zmolili za naše rajne, nato sem blagoslovil grobove. Naslednja leta bomo skupaj zmolili kar pri tem znamenju, da bo obred krajši in da ne bomo čakali na visoki vročini.
Zahvaljujem se Marku Starihi, ki je uredil vse potrebno za kamnoseška dela pri Menucha Monuments Pty. Ltd., Ivanu Brcarju, ki je montiral podstavek za doprsni kip p. Valerijana v dvorani, Miriam Stariha in pa Olgi Lah, ki je sestavila program.

Prvi četrtek v mesecu, 7. novembra 2019, nas je **obiskal MINISTER za Slovence v zamejstvu in po svetu g. Peter J. Česnik.** Pri sv. maši ob 10.30 se nas je zbralo 40 rojakov, v dvorani smo pogostili ministra, delegacijo in drug drugega s kavo in pecivom. Minister je v svojem nagovoru in v pogovoru z nami izpostavil vez med starejšimi in mlajšimi generacijami in spodbudil, da bi čimbolj privabili mlade v naše življenje in življenje naših organizacij. Ker imajo mladi čisto svoj svet in so že vključeni v avstralsko družbo, ljudje pa imamo različne darove, seveda to ni lahka naloga, hkrati marsikatera društva in organizacije doživljajo svoj zaton, saj so bila pretežno sad in namen prve in druge generacije, ki se vse bolj poslavlja. Tudi v življenju (krajevne) Cerkve ter naših cerkva in misijonov se pozna in včasih se sprašujemo, ali res marsikje, za marsikoga ali marsikaj potrebujemo karizmatika. Prosimo, iščimo in trkajmo tudi tukaj, da se bo odprlo, saj moramo prositi za Božjo pomoč in kar moremo, poskrbimo sami in skupaj.
Minister je podelil priznanja Slovenskemu misijonu sv. Rafaela v Sydneyu ***(fotografije spodaj)*** - Merrylandsu ob bližajoči se 50-letnici blagoslova prve cerkve, naši molitveni skupini Srca Jezusovega ob 30-letnici delovanja, gospe Milki Stanič,

dolgoletni organistki in katehistinji, ki bo naslednje leto februarja praznovala 95. rojstni dan, in p. Darku Žnidaršiču, ki že 14 let vodi Slovenski misijon v Sydneyu in je letos praznoval srebrnomašni jubilej. Čestitamo! Popoldne smo se odpravili na Klub Triglav, kjer smo imeli skupno kosilo, in nato na Slovensko društvo Sydney, katerega predsednik je bil nekoč naš minister.

V MARIAN VALLEY je v soboto, 16. novembra 2019, pater Ciril A. Božič OFM OAM EV daroval sv. mašo za rojake prvič v naši kapelici Marije Pomagaj v desetih letih, odkar je bila blagoslovljena, in blagoslovil novo podobo Marije Pomagaj za znamenje, ki ste ga rojaki pripeljali s Planinke in postavili ob vznožju naše kapelice, da lepo predstavlja znamenje ob poti, ko gremo na Božjo pot ali doma v naše cerkve. S p. Cirilom sva somaševala, zbralo se nas je 18 rojakov, predvsem domači iz Kraljičine dežele. Letos ste se zbrali tudi k molitvam za rajne v Marijini dolini. Predlagam, da v prihodnje obhajamo skupno sv. mašo ob tej obletnici sredi novembra – tretjo soboto v novembru. Pred leti ste rojaki že izrazili željo, da bi prišel na Planinko v začetku novembra, vendar takrat mašujem doma v Sydneyu, prvo nedeljo v novembru v Rookwoodu in tudi sicer sem ob nedeljah zelo težko zdoma. V Marian Valley pa bi se zbrali sredi novembra ob obletnici tisto soboto, v nedeljo pa se lahko tam udeležite redne sv. maše, ki je v svetišču ob 11.00 dopoldne in druga ob 4.00 popoldne.

SYDNEY – MERRYLANDS – SV. RAFAEL
PRVI DAN DECEMBRA ZAČENJAMO NOVO CERKVENO LETO. NA PRVO ADVENTNO NEDELJO, 1.12., SE BOMO PRI SV. MAŠI ZAHVALILI ZA ŠOLSKO LETO, P. DARKO ZA SREBRNI DUHOVNIŠKI JUBILEJ, PRAV TAKO PA VABIM TISTE, KI STE PREJELI PRVO SV. OBHAJILO ALI BIRMO V KRAJEVNIH ŽUPNIJAH. Po sv. maši nas bo v dvorani obiskal in obdaril MIKLAVŽ.

Na 2. adventno nedeljo, 8.12., je tudi praznik Marijinega brezmadežnega spočetja. Naslednjo nedeljo pa že začnemo **BOŽIČNO DEVETDNEVNICO,** ki bo pri rednih sv. mašah. Potrudimo se za udeležbo in sodelovanje, ko je pri nas sedaj poletje in je dan daljši. Pred božičnimi prazniki uredimo, da se spravimo med seboj, kar je potrebno, in spravimo z Bogom. **Zakrament sprave – dobra sveta spoved** je nadvse pomembna pred slovesnimi prazniki. Pri nas imate priložnost pred vsako sveto mašo, čez dan pa se naročite za obisk in Vas počakam, ali greste k svojemu spovedniku, ki si ga izberete, ali k najbližjemu duhovniku, kakor Vam je mogoče. **Poskrbimo tudi za bolne in ostarele,** da jih obiščem(o) in prejmejo zakramente doma ali v domovih ostarelih. Naj ne bo nobene ovire tukaj ali bojazni. Res je, da je naših bolnih in starejših vse več, res je, da sem zelo zaseden, vsak mesec jih obiskujem v Sydneyu, v Wollongongu in v Canberri, toda, če se res dogovorimo, najbolje za kakšen (stalen) termin, ni nobenih težav. Marsikaterim starejšim rojakom sem že sam ponudil, da jih obiščem in prinesem obhajilo, pa še nisem dobil odgovora.

Na sveti večer, 24.12., pri Sv. Rafaelu ne bo naše sv. maše, tudi zjutraj ne, ker je premajhen obisk. Večerno sv. mašo bodo obhajali melkitski duhovniki in verniki – katoličani vzhodnega obreda ob 6.30 zvečer. Jaz pa darujem zgodnjo božično sv. mašo v Wollongongu.
NA BOŽIČ bo SLOVESNA POLNOČNICA - OPOLNOČI, pred sv. mašo bomo blagoslovili jaslice.
Druga sv. maša je ob 9.30 dopoldne. Pri sv. maši polnočnici poje mešani zbor, pri sv. maši ob 9.30 Južne zvezde, na Štefanovo ob 9.30 pojemo ljudske božične pesmi.
NA PRAZNIK SV. ŠTEFANA, 26.12., bo sveta maša ob 9.30 dopoldne. Po sveti maši bo proslava, skupno kosilo, ples in glasba (Alpski odmevi) ter srečolov. Priporočamo se za dobitke.

NA SILVESTROVO MINEVA 50 LET OD BLAGOSLOVA NAŠE PRVE CERKVE SV. RAFAELA V MERRYLANDSU, ki se ga nekateri še dobro spominjate. Prvo cerkev je 31.12.1969 blagoslovil tedanji frančiškanski provincial p. Ambrose Ryan (+1997). Zbralo se je lepo število naših rojakov, zapel je domači cerkveni pevski zbor, zahvalna pesem je res privrela iz hvaležnih src. Slovesnosti so se udeležili tudi domači župnik v Merrylandsu g. John Kerrisk, prezbiterijanski minister g. Hewitt, redovnica frančiškanka Marijina misijonarka s. Ivanka Pokovec (+2000), provincialov tajnik avstralske frančiškanske province, predstojnik frančiškanskega samostana v Campbelltownu in celo p. Bazilij Valentin in dve sestri frančiškanki Brezmadežnega spočetja so prišli iz Melbourna. Cerkev tedaj ni bila polna, ker so bili nekateri še v službah. Na novega leta dan 1970 pa sta p. Valerijan in p. Bazilij skupaj darovala prvo slovesno sv. mašo in prvi otrok – Mark Tomšič je prejel sveti krst.

NA SILVESTROVO, 31.12., bo zahvalna sveta maša ob 9.30 dopoldne. Prav tako bo sveta maša na Novo leto, praznik Božje matere Marije ob 9.30 dopoldne. Oba dneva zvečer sv. maše ne bo. Slovesno praznovanje 50-letnice pa bo kasneje v novem letu.

WOLLONGONG – FIGTREE
CERKEV VSEH SVETIH
V decembru sta dve sv. maši: prva redno 2. nedeljo v mesecu, ko obhajamo 2. adventno nedeljo in se spominjamo praznika Marijinega brezmadežnega spočetja. Sv. maša je ob 5.00 popoldne.
Na božični sveti večer, 24.12., je zgodnja božična polnočnica ob 8.00 zvečer.
V januarju praznujemo novo leto, praznik Marije, Božje in naše Matere, **1.1.2020 ob 5.00 popoldne, in nedeljo Jezusovega krsta, 12.1., ob 5.00 popoldne.**

OPOZORILO - SPREMEMBA:
V februarju bomo praznovali 50-letnico slovenskega kluba Planica. Takrat bo sveta maša izjemoma že ob 4. uri popoldne. Po sv. maši bo kulturni program v dvorani in skupna večerja. Prosim Vas, da si že sedaj označite datum in uro in se obvestite med seboj.

CANBERRA – GARRAN
SV. PETER IN PAVEL
V decembru sta dve sv. maši:
redno 3. nedeljo v mesecu, 15.12., in na BOŽIČ, 25.12., obakrat ob 6. uri zvečer.
V novem letu so sv. maše redno 3. nedeljo v mesecu: 19.1., 16.2. in 15.3. (ni napačen datum, ampak prestopno leto, op.), v aprilu pa na veliko noč, 12.4., vedno ob 6.00 zvečer.
Srebrna maša v nedeljo, 20.10.2019, je lepo uspela in se Vam iz srca zahvalim, da smo prišli skupaj. Naj naša naveza drži danes in naprej.

NEWCASTLE – HAMILTON
KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA
Sv. maša bo **zadnjo nedeljo v decembru, 29.12., na praznik sv. Družine, ob 6.00 zvečer.** Za druga bogoslužja in srečanja se dogovorimo.

CORNUBIA – PLANINKA, QUEENSLAND
Sv. maša na Planinki bo **v nedeljo, 5.1.2020, ob 10.30 dopoldne** in prigrizek. To bo tudi zadnja sveta maša na Planinki, ker so prostori in zemljišče sedaj prodani. Leta se nabirajo, skupnost se manjša, vzdrževanje postaja vse težje, komunalni stroški so visoki in ne gre več. Tudi pri Božjih službah nas je vedno manj, mlajših pa praktično ni blizu ali redkokdo.
Romanje v Marian Valley bo septembra kakor običajno. Za druga srečanja in bogoslužja se dogovorimo, da se srečamo vsaj v božičnem in velikonočnim času.

NAŠI POKOJNI

ROBERT WALTER MRŠNIK je umrl v bolnišnici Concord 9.8.2019. Luč sveta je zagledal v Ilirski Bistrici 10.1.1930. Po drugi svetovni vojni je kakor mnogi naši ljudje emigriral in prišel v Avstralijo že leta 1949. Nastanil se je v kampu Bathurst, dokler ni dobil službe v cementarni v Kandosu. Tam je spoznal svojo ženo Gwen, s katero sta se poročila še istega leta, 1949. Takrat sta prišla v Avstralijo Robertova sestra Nada in njuna teta. Robert je po dveh letih službe v Kandosu odšel v Snowy Mountains, kjer so gradili hidroelektrarno. Na tamkajšnje ljudi, ki so prihajali iz različnih držav, na skupne trenutke in delo je ohranjal lepe spomine. Naslednja postaja je bila Tasmanija, kjer je delal na Clarke Dam. Tam se je pri delu ponesrečil in ni mogel več opravljati težkih del. Takrat se je družina preselila v Sydney, v Putney. Robert je opravil tečaj za računovodja in uspešno vodil podjetje do svoje upokojitve. Zadnje leto je živel v domu počitka. Robert zapušča ženo Gwen, sina Petra z ženo Eliso ter vnuka dvojčka Alexandra in Daniela in veliko prijateljev. Rad je imel domovino Avstralijo, nikoli pa ni pozabil na ljubljeno domačo Slovenijo.

Hvala Petru Mršniku za sporočilo.

KAREL KERČMAR je umrl v nedeljo, 25.8.2019, v bolnišnici v Wollongongu po kratki bolezni, v krogu svoje družine. Rodil se je 11.5.1940 v Franciji, kjer je bil njegov oče rudar, sicer pa njegov rod prihaja iz Prekmurja. Karel in Marica sta znana dejavna člana našega občestva v cerkvi vseh svetih in v Slovenskem klubu Planica Wollongong in redno smo se videvali pri naših Božjih službah. Karel zapušča ženo Marico, hčer Rosanno z možem Frankom, vnukinjo Chanel z možem Markom in vnukinjo Montanno ter številne prijatelje v Avstraliji in v Sloveniji. K cerkvenemu pogrebnemu obredu so se zbrali v sredo, 4.9.2019, v kapeli Parsons Funeral Home v Wollongongu. Nato je bil pokojnik upepeljen.

GEDEMINAS UMBRAZUNAS je umrl 26.9.2019 v bolnišnici Concord.

POPRAVEK: Pokojni Gedeminas zapušča ženo Marijo, rojeno Klakočer, sina Paula in hčerko Marie, vnuke Jamesa, Emily in Gabrielle, brata Georgea in njegovo družino ter svakinjo Ireno Grassmayr in njeno družino. Gospe Mariji in vsem domačim se opravičujemo za napako v prejšnji številki Misli.

ROK BARIČIČ je umrl 14.11.2019 v bolnišnici v Zagrebu, ko je šel na oddih v Slovenijo in na Hrvaško. Rojen je bil 23.8.1937 v Podgrajah pri Ilirski Bistrici. Poročen je bil z Dragico Brajković, ki je bila doma iz Lovića Prekriškega pri Karlovcu. V zakonu se jima je rodil sin Jadran. Rok je bil zaposlen na Sydney Water in bil skrben mož in oče. Žena Dragica je umrla 8.12.2016. Rok in sin Jadran sta skrbela zanjo v njeni bolezni, redno sta naročala sveto mašo za njeno obletnico, Rok je še pred zadnjim odhodom v domače kraje prišel k nedeljski maši v Merrylands, se po maši prišel poslovit v župnijsko pisarno in vprašal, če bo oznanjena nedeljska maša za ženo, ko se on vrne domov v Avstralijo. Žal je bolezen prekrižala načrte in po nekaj tednih je dotrpel. Prepeljali so ga v Sydney. Rok zapušča sina Jadrana in v Sloveniji brata Marijana in njegovo družino. K pogrebni sv. maši smo se zbrali v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu v sredo, 4.12.2019. Rok in Dragica počivata na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

DRAGO TOMAC je umrl 1. decembra 2019 v hrvaškem domu kardinal Stepinac v St. John's Parku. Rojen je bil 02.06.1936 v kraju Razloge na Hrvaškem. Več o našem dolgoletnem sodelavcu in dobrotniku v prihodnjih Mislih. ***pater Darko***

Arhitektka Michelle Brcar z očetom Ivanom ob kipu patra Valerijana. Michelle je naredila načrt za podstavek kipa, Ivan pa ga je mojstrsko izdelal.

Iz Kraljičine dežele – Queensland

Mirko Cuderman

Odkar imamo **društveno znamenje Marije Pomagaj,** se vsako leto od leta 1985 naprej v novembru zberemo pred spomenikom in zmolimo rožni venec za vse pokojne člane, prijatelje in sorodnike. To tradicijo nadaljujemo še naprej v Marijini dolini, kjer sedaj stoji premeščeno društveno znamenje. Letos, na dan vseh svetih, se nas je zbralo osem, nekateri tudi iz mlajše generacije, ki imajo imena svojih staršev vklesana na granitnih tablah.

OBISK MINISTRA

V torek, 5. novembra 2019, nas je v dvorani društva Planinke obiskal minister za Slovence po svetu g. Peter Česnik z g. Zvonetom Žigonom. Srečanja s prijaznim gostom se je udeležilo več rojakov. Naša častna konzulka gospa Nevenka Golc Clark je goste pripeljala z letališča in jim tudi nudila prevoz naprej. Ob veselem pogovoru z gosti je srečanje postalo prava domača in vesela družba. Zofija Durič je skupno z gospodinjami vsem pripravila gostoljubni sprejem. Veseli smo bili, da je minister začel svoj obisk v Brisbanu, saj nas obiski tukaj večkrat obidejo. Tokrat je bila tudi lepa prilika, da smo še lahko sprejeli ministra iz Ljubljane na svoji slovenski zemlji.

MARIAN VALLEY

Društveno znamenje Marije Pomagaj je bilo premeščeno iz Cornubie in je bilo tam po zaslugi Ivana Pišotka lepo prebarvano. Edino, kar nas je motilo, sta bili obledeli podobi brezjanske Marije. Pater Ciril se je zavzel za naš problem in nam preskrbel nove podobe Marije Pomagaj iz Slovenije preko patra dr. Roberta Bahčiča, rektorja brezjanskega svetišča. Pater Ciril nam jih je osebno prinesel iz Melbourna ter jih skupno s patrom Darkom blagoslovil. Sobota, 16. novembra 2019, je bil zgodovinski dan za našo skupnost – bil je prazničen dan, saj je bila v naši Marijini kapelici prvikrat po desetih letih slovenska sv. maša, kjer sta somaševala oba patra. Tukajšnji rojaki smo napolnili kapelico in pri tem spoznali, da gremo lahko vsi noter, zato, ker ne gredo vsi noter, gremo pač lahko vsi noter. Pater Ciril, bivši rektor brezjanske bazilike, nam je v pridigi podal ob Božji besedi primerjavo z judovskim narodom, ki mu skrinja stare zaveze

Slovensko društvo Planinka, Cornubia, 5. novembra 2019.

veliko pomeni. Tako tudi slovenskemu narodu podoba Marije Pomagaj veliko pomeni – je »skrinja«, svetinja našega naroda, ki nas vodi k Jezusu. Nova podoba Marije Pomagaj je narejena po najnovejšem načinu na novi material "dibond", na aluminijasti plošči na obeh straneh, ki naj bi bil odporen tudi proti močnim sončnim žarkom, ki smo jih deležni v Avstraliji. Pater Darko je vodil litanije Matere Božje in obenem skrbel za lepo petje Marijinih pesmi. Predsednik društva PLANINKA, g. Tone Brožič, se je po končanem obredu zahvalil patru Cirilu za njegovo dolgoletno skrb za slovensko skupnost na tem delu sveta. Po končanem obredu je bil čas za fotografiranje in prijazno romarsko srečanje. Društveni spomenik Marije Pomagaj je obenem dobil kratko razlago v angleščini na bronasti plošči. Da je bil praznik še bolj potrjen, smo se vsi odpravili na skupno kosilo v bližnji hotel v Canungro in tam nadaljevali veselo romarsko srečanje.

Še enkrat hvala patru Cirilu in patru Darku ter laiški misijonarki Mariji Anžič za lep dan. Prilagam naslov naše brezjanske Marijine kapelice v Marian Valley za tiste romarje, ki še niso imeli prilike za obisk:
Pauline Fathers Monastery,
2541 Beechmont Road,
Witheren via Canungra Qld 4275.

»Opali« Cilke Žagar iz Lightning Ridge

Šolanje

Senator Steel trdi, da bi otroci z vsemi telesnimi in duševnimi motnjami vseh vrst sposobnosti in vseh problemov morali biti v istem razredu in se učiti isto snov. To naj bi bila idealna priprava za življenje, kjer živimo med profesorji, avstronavti, znanstveniki, čistilci, frizerji, kuharji, mehaniki, itd. Razumem, da imajo tudi mnogi starši željo, da bi njihovi otroci uspeli v najbolj zahtevnem programu šolanja. Od otrok po navadi pričakujemo več, kot so naši otroci sposobni uresničiti.

Otrok, ki je bolj sposoben za ročna dela, ne bo nikdar uresničil svojih sposobnosti v abstraktnem ali znanstvenem svetu. Tam bi se šolal v okolju, kjer njegove naravne sposobnosti ne bodo razvite in upoštevane. Starši se bodo morda veselili, da je njihov otrok med akademiki, čeprav bo otrok vedel, da vedno zaostaja v snovi, ki ni zanimiva, primerna in uporabna zanj.

Ne vem, če je Senator Steel kdaj učil v šoli otroke s posebnimi potrebami. Jaz sem jih učila 35 let. Ti otroci so dobro napredovali primerno njihovim sposobnostim. Za otroka, ki ima posebne fizične, duševne in umske potrebe, je tekmovanje v skupnem razredu nepravično in nemogoče. Ti otroci se čutijo prizadeti in neuspešni, ker se vedno primerjajo z bolj uspešnimi. Vsak učenec ve, kdo je najboljši in najslabši v razredu. Bolj sposobni učenci se dolgočasijo, če se učitelj predolgo ukvarja s tistimi, ki ne morejo dohitevati. Bolj počasni postajajo nemirni in nagajivi, če ne dojemajo snovi, ki jo hitrejši prej sprejmejo. So seveda predmeti kot so glasba, umetnost, šport, drama in nekateri drugi predmeti, kjer so vsi vrstniki lahko skupaj, toda v bolj akademsko zahtevnih urah se mi zdi prav, da se delijo po svojih sposobnostih in posebnih talentih.

Tudi v športu uvrstimo ljudi tako, da je za vsakega možno napredovanje in tekmovanje v skupini. Otrok z eno nogo bo tekel počasneje kot tisti z dvema. Vsi imamo ‚handicap'. Primanjkuje nam obrtnikov in izdelovalcev proizvodov, ker se nekaterim še vedno zdi bolj pomembno delo v pisarni. Imamo tudi pismene, tako imenovane inteligentne ljudi, ki ne znajo reševati praktičnih problemov in so nesposobni karkoli narediti ali popraviti. V idealnem svetu naj bi vsi ljudje imeli iste možnosti in pogoje, vendar v resničnem svetu rabimo različne delavce. Dobri kuharji in čistilci so prav tako pomembni kot tisti pri računalnikih. Jaz sem rada učila in mislim, da sem bila dobra učiteljica, a se čutim nesposobna, ko se soočam z vsakodnevnimi praktičnimi problemi. Občudujem bolj sposobne in uspešne gospodinje, frizerke, šivilje, urejevalke, itd.

Rak

V avgustu 2019 me je za osemdeseti rojstni dan presenetil rak na prsih. To je bila res nepričakovana nova izkušnja zame. Malo občutljivost pod ramo sem slučajno omenila zdravniku, ko sem šla po recept. Na hitro so me pregledali in operirali. Nikomur nisem povedala, ker nisem hotela vzbujati pozornosti. Ko so me po operaciji vrnili iz bolnišnice v mestu Dubbo v našo bolnišnico v Lightning Ridge, so seveda takoj vsi vedeli. Bila sem še enkrat presenečena. Prišli so prijatelji in prijateljice, posebne bolniške sestre in predvsem tiste ženske, ki so to presenečenje doživele same. Prinesli so mi darila, lepe želje, nasvete in svoje izkušnje. Obljubljali so, da so pripravljeni pomagati in narediti, karkoli rabim. No, hvala Bogu, nisem potrebovala pomoči, vendar je bilo lepo, da so me obiskali in mi delali družbo. Prišle so tudi moje bivše sodelavke iz Walgett-a in s seboj prinesle košaro spominov na leta, ko smo skupaj učile; obujale smo spomine na doživetja in ljudi.

Če ne bi imela raka, ne bi nikdar vedela, koliko dobrih ljudi je okrog mene in koliko prijateljev imam. Rak je prinesel neko osvežitev življenja in novo hvaležnost za trenutke in za ljudi. Zdravljenje je dandanašnji pravzaprav brez velikih bolečin in s prijazno strokovno oskrbo je zame to

bil čas počitka. Se mi zdi, da imamo rakovi bolniki posebno povezanost in da je v družbi množica prostovoljcev, pripravljenih nuditi oporo. Našla sem mnogo potrpežljivih, radodarnih, prijaznih prostovoljcev, ki so mi stali ob strani.
V Canberri sem bila tri tedne na obsevanju in v bolnišnici sem srečala svoje rakove sopotnike. V čakalnici, oblečeni v modrih haljah, smo izmenjali svoje izkušnje in to je bila zdravstvena šola zame. Rak se pokaže drugačen pri vsakem posamezniku in deluje na čisto svoj način, zato imamo tudi bolniki različne čustvene in fizične reakcije. Ko smo si povedali vsak svojo zgodbo, smo spoznali, da imamo veliko skupnega in nismo sami. Na tisoče ljudi gre po tej poti, žensk, moških in otrok.

Zdaj je moj rak odšel, a jaz sem bolj bogata za vse izkušnje in za novo razumevanje. Posebno sem bolj hvaležna za zdravje. Včasih menda potrebujemo opozorilo, da vemo, kako lepo nam je. V Canberri sem srečala Slovence, s katerimi smo doživljali prva leta v Avstraliji. Takrat smo iskali eden drugega, ker edino mi smo se spominjali Slovenije in govorili slovensko. Teh sto Slovencev je prišlo iz različnih krajev z različnimi osebnimi nagnjenji, gledanji na življenje in izkušnjami, vendar naša slovenskost nas je za vedno združila v družino. Seveda ima vsaka družina cel kup različnih mnenj, sposobnosti in želja, načrtov in problemov. To nam je nudilo možnost, da smo lahko izrazili vsa medsebojna čustva. Bilo je veliko ljubezni, zavisti, jeze, maščevanja, naklonjenosti, obrekovanja in tekmovanja, a v stiskah smo stali skupaj kot bratje in sestre. Bili smo eden drugemu pomembni, bili smo to, kar smo bili v očeh drugih Slovencev. Navdušeno smo gradili slovenske domove, ker edino v slovenskih klubih smo se takrat počutili malo doma. V slovenskih klubih in naših cerkvah smo proslavljali vse mejnike življenja.
Ko smo se več ali manj vključili v širšo avstralsko skupnost, smo sklenili nova prijateljstva, vendar ta prijateljstva nimajo tako globokih korenin, ker ne nosijo v sebi spominov na mladost in na Slovenijo.
Kaj bi zdaj s slovenskimi klubi, ki so dolga leta za nas predstavljali dom in domovino? Še vedno prihajajo novi mladi slovenski priseljenci, toda to so visoko izobraženi ljudje, ki govorijo angleško. Oni imajo drugačne potrebe in načrte. Njih ne zanima naša zgodovina, oni se ne spominjajo naših uspehov in stisk. Mi bi jim radi izročili vse, kar so slovenski domovi pomenili za nas, vendar oni bodo našli pot in smisel zase. Samo eno življenje je vsakomur dano. Naši otroci so po večini vsi bili na počitnicah v Sloveniji in se radi vračajo tja, vendar je njihov odnos do slovenskosti drugačen kot za nas, ki smo tam odraščali. Verjetno je vse tako, kot je prav. Ljudje obračamo, Bog obrne, je rekla mama.

Sreča

Oblast ti lahko nudi vse ugodnosti, toda če te ljudje, s katerimi živiš, nimajo radi, če te ne cenijo in ti ne zaupajo, potem nimaš nič, je rekel Dudley, moj nepismeni Aboriginski prijatelj. Večkrat se spomnim njegovih besed. Dokler je sam skrbel za svojo družino, ga je družina in širša družba cenila in poslušala. Ko pa je oblast prevzela skrb za njegove otroke, je izgubil svojo pomembno vlogo. Rekel je tudi, da samo tisti, ki jih imaš res rad, te lahko osrečijo in onesrečijo. Po navadi je to družina. Po navadi je to zato, ker živimo skupaj.
Zadnja leta živim sama in nisem več navajena upoštevati načrtov in želj drugih članov družine. Mogoče sem res postala nepremišljena, odkar me nihče ne opozarja na napake. Mislim, da imam vse prav, dokler mi otroci ne povedo, kdaj nimam prav. Tujcem ni mar, če kaj narobe naredim ali rečem, ampak tisti, ki me imajo radi, hočejo, da sem popolna. Tudi mi, starši, po navadi pričakujemo več od otrok kot od sebe.
Moja prijateljica Marija pravi: Tisti, ki nimajo otrok, ne vedo, kaj je prava žalost ali pravo veselje.

Naš rojak Ivan Lavrenčič, ki živi v Merrylands Aged Care v Greystanesu, je praznoval 99. rojstni dan. Vedno je vesel obiska žene Anisije, svojih najdražjih in pozornosti skrbnih negovalk in uslužbenk v domu, p. Darko pa mu vsak prvi petek prinese Jezusa v svetem obhajilu. Čestitke Ivanu in srečno na poti v novo stoletje!

Jože Kranjec, doma iz Murske Sobote, in Berta Mlakar iz Studenca pri Sevnici, sta se poročila 24. decembra 1959 v cerkvi v North Sunshine. Poročil ju je p. Bazilij. Jožetova priča je bil prijatelj po rodu Čeh, Bertina priča pa Franc Jager, mož njene sestre Minke. Jože in Berta živita v Bacchus Marshu. Čestitamo jima za 60 let zakona in družine. Hvala Jožetu za vso skrb za našo kapelico v Ta Pinu.

DOPISOVANJE SORODNIH DUŠ

MARIO UKMAR živi v mestu Burnie na severu Tasmanije in bi se rad dopisoval z rojaki v Avstraliji. Nima ne telefona ne avtomobila, rad pa dela na vrtu, kjer goji zelenjavo in veliko cvetja, zvečer bere knjige; povejmo še, da ima prekrasno umetniško pisavo. Prihaja z Gorenjske, živel in delal je tudi v Avstriji, Švici in Nemčiji. V Avstraliji živi od leta 1989. Žena Milica mu je umrla leta 2009. Vesel bo, če bo našel sorodno dušo. Naslov dobite v uredništvu Misli. Mariu čestitamo za njegov 74. rojstni dan, ki ga praznuje v decembru.

IŠČEJO IN POIZVEDUJEMO

MARTIN KLOBUČAR je nekdaj živel v Sydneyu. Išče ga njegov brat Jože Klobučar iz vasi Podljuben pri Uršnih Selih blizu Novega mesta.

DOMINIK ŽVIRC iz Vuzenice je nekdaj živel v Baragovem domu v Kew. Ve kdo sedaj za njega?
Če kdo ve za Martina ali Dominika, prosimo, če sporočite na uredništvo Misli, da bomo poizkusili izpolniti želje iskanih in ‹najdenih›. Hvala!

triglav mountiesgroup

80-84 Brisbane Road
St. John`s Park NSW 2176
Tel: (02) 9426-1000
E-mail: triglavinfo@mountiesgroup.com.au
Martha Magajna: (02) 9609 6057

PRIZNANJA SLOVENSKE SKUPNOSTI ZA LETO 2018, PODELJENA JUNIJA 2019

Priznanja, ki smo jih podelili različnim zastopnikom naših organizacij slovenske skupnosti v NSW, so dobili še trije nagrajenci, ki vam jih bomo predstavili sedaj. Za prvega bi lahko rekli, da ga pozna vsa naša skupnost, saj že skozi dve generaciji skrbi, da Slovenci dobimo kvalitetne mesne izdelke, po okusu, kakor smo ga navajeni iz naše domovine Slovenije.

David Gojak in Guy Zangari MP

Emil Fabjančič in Hon Chris Hayes

Vladimir Cheh in John Dean

NSW SLOVENIAN COMMUNITY AWARD 2019 za uspešno slovensko-avstralsko družinsko podjetje je dobil znani slovenski mesar DAVID GOJAK.

David is the son of Ivan and Nada Gojak, who migrated to Australia from Slovenia. David is married to Mateja, who was born in Slovenia and they have 2 children, son Luka and daughter Lana. David and his family often go back to Slovenia for holidays around Christmas time, to catch up with Mateja's family, but it might also be because it's a great place to enjoy their shared family passion, skiing. Not as interested in academics at school as some of his peers, David was already considering pursuing his love for his Dad's family butcher business. He left in Year 10 to put his already impressive knowledge and skills to work, and father and son officially became mentor and apprentice. He knew then, he wouldn't just be successful, but would have the drive to one day own and run his own business. He learnt from the best - mainly through working under his dad Ivan, but also from another famous Ivan, the owner of Ivan's Butcher. He would watch keenly, keeping an eye on the way they produced and scored their quality meat. But more importantly, he used this time to learn the gift of the gab. Customer service and the ability to engage with your clientele are critical to any small business. One of the greatest lessons David learnt was that you need to 'steal with your eyes, not your hands'. It wasn't long before David was opening his own shop in Burwood, running the business for a straight 16 years. At this point he considered it was time for change and made the decision to move the business to Haberfield. With the support of his family, and the determination that led him here all those years ago, Gojak Meats officially became part of the Haberfield scene. It has been an absolute success story, with 10 years under their belt and a feature in the esteemed Good Food Guide Magazine. Naturally, David's home-made Čevapi is a feature of Gojak's Meats. Made following a traditional Slovenian recipe, using quality meats and traditional spices, it is no surprise that Slovenians and Australians, and even maybe some Croatians, will travel from all over Sydney to buy his produce. You will often find Gojak's Meats at many functions held by Slovenian organisations, including platters filled with Čevapi and home-made Krainsky. I'm sure David would just consider this his job, but even something as simple as bringing our communities together over a good plate of Čevapi, really does encapsulate the spirit of what these awards stand for – reminding each other of our common ancestry and finding enjoyment in life through it. Congratulations, David, on receiving this award.

Priznanje za slovenskega prostovoljca leta 2018 v Klubu Triglav Mounties je prejel EMIL FABJANČIČ.

Emil (Milan) Fabjančič se je rodil 21. februarja 1941 v Javorju na Primorskem na majhni kmetiji. Očeta so že naslednje leto ubili Nemci in mama je ostala sama s tremi otroki, Emil je bil najmlajši. Mama se je ponovno poročila in dobili so še dva otroka. Emil je po končani osnovni šoli šel v vajeniško šolo v Koper, da bi se izučil za mizarja. Njegov starejši brat in sestra sta medtem odšla čez mejo in naprej v Avstralijo in Emil se je kmalu odločil, da bo odšel za njima. Leta 1959 je prišel v kamp v Trst in nato v Latino in s pomočjo sestre je kmalu prišel k njej v Avstralijo, v Camperdown.

When Emil arrived in Australia in 1959, it was easy to find employment and only a few days later, he was already working on building sites. Emil's, as yet unfinished carpenter training qualifications, still enabled him to get a lot of work for the first two years. After two years he went with friends to Canberra and there learned to work as a painter and that was his job for most of his working life. Emil met friends with many people from the same region of Slovenia, Primorska, and they attended Slovenian church services and dances together. At a Slovenian dance in Paddington Hall he met Victoria, a Slovenian girl from Bazovica, who arrived about a year before him to Australia. They got married in the year 1964. Rev. Dr. Ivan Mikula married them in St. Patrick's Church in Sydney. The young couple was fortunate to have the support of relatives. They first lived with Emil's sister Maria, then with his brother Tone, until they bought their own house in Condell Park. Children followed soon after. Their first born was Boris in 1965 and then Sandra in 1967. The family became very much involved with the Slovenian community, firstly with the Slovenian Association Sydney and then mostly with the Triglav Club. Both children attended Slovenian school there. They spoke Slovenian so well, that the teachers at their regular school called the parents to remind them that the children needed to learn to speak English as well. Emil and Victoria did much volunteer work at the club. They were on duty rosters serving at the bar and in the kitchen. Emil also sang with Triglav Choir, performing with them at the Ethnic Festival in the Sydney Opera House. He was also involved with the bocce section, playing regularly. In the later years he was also the president of this bocce section and also member of the club's advisory council. Emil's grandchildren, Daniel and Nicole, attended the Slomšek School of Slovenian language and often performed at club functions. For years, Emil would bring them around to the club to attend training in Triglav's Junior bocce training program and often supported them by training with them. Upon retirement, Emil is still active in the Slovenian Community, within which he is widely respected. Emil and his family kept in a contact with the rest of their family at homeland and they often visit them – they all feel firmly grounded in their proud Slovenian heritage.

Priznanje za slovenskega prostovoljca leta 2018 v Slovenskem društvu Sydney je prejel VLADO ČEH.

Vladimir - Vlado Čeh (Cheh) je bil rojen 2.07.1948 v Trnovski vasi v Slovenskih goricah kot drugi od sedmih otrok v skromni družini. Njegov oče je bil mizar, mati pa je imela dovolj dela z otroci in na majhnem

koščku zemlje okoli hiše, ki so ga obdelovali. Življenje ni bilo lahko. Vlado je končal eno leto kovinarske vajeniške šole na Ptuju, potem je v potrebi po zaslužku postal vajenec v mehanični delavnici Tovarne avtomobilov in motorjev Maribor (TAM), leta 1965 pa je odšel v Avstrijo, kjer je dve leti delal različna dela na gradbiščih, preden se je odločil, da bo poskusil svojo srečo v Avstraliji.

Vlado Cheh arrived in the Bonegilla Migrant Camp at the end of 1967, from where he was sent to Matraville and then to Villawood Migrant Camp. His first job was at the Ford Motor Company in Flemington. Soon after his arrival to Sydney he made his first contacts with Slovenians and developed friendships. With these young friends he frequented dances and social activities held by various nationalities. It was at one of these dances that he met his future wife, a Russian girl, Ljuba. As with all young couples, they had dreams of a bright future. They lived for a couple of years in a rented "garage" in Canley Vale, worked hard and finally had enough money for a deposit to buy a house in Liverpool, where they remained happily for 45 years, until retirement. They have two children, Daniel and Tanya, who were both born there. Vlado was hard working, skillful and a quick learner. He quickly learned the various professional skills needed in the construction industry. He worked as a concreter, plumber's assistant, but most of the time, as a plasterer. In his later years, he worked for the Housing Commission, where he maintained and cared for Housing Commission houses and flats. This he did for 15 years. Following his retirement, Vlado and Ljuba moved to a new house in Ambarvale, a beautiful home without stairs and more comfortable for their age. Vlado became involved with the Slovenian Community soon after settling in Sydney, both at Triglav and the Slovenian Association Sydney. At both clubs he had a number of friends. In later years he became more involved in the functions of the Slovenian Association Sydney and helped where ever he was needed. He was elected into the club's Committee and has served for many years as Vice President of the club. His wife, Ljuba, also became involved, mainly in the kitchen. All the years of the heavy work caught up with him and in last years of his working life, he was on light duties at work. Health problems however, didn't keep him away from 'Društvo' and he still keeps doing most of his duties. Vlado is a great asset to our Slovenian Community!

Kdo se najbolje spozna na pivo?

Ostričevi, Lahovi, Lukežičevi, Kropejevi; staro in mlado pri mizi ...

Ivan in Fanika Zafošnik, Vlado in Ljuba Čeh, Eddie Podboj in Zinka Percan.

Riko Sišković, Vinko Samsa in Emil Hrvatin s prijateljem Cirilom Vatovcem, njegovim sinom Johnom in družino iz Wollongonga.

David, Steffie, Mihelca, Maria, Martha in Katija.

Dvorana se je hitro napolnila.

DOGODKI V KLUBU TRIGLAV MOUNTIES OKTOBERFEST V KLUBU TRIGLAV, 13. oktober 2019

Slovenci smo prav navdušeno sprejeli za svojega praznik, ki ni ravno slovenski: Oktoberfest! Dan piva in dobre domače hrane, zraven pa še vesela polka in za njo valček, kdo se ne bi veselil! Družba starih prijateljev pri pogovoru o lepih starih časih, da človek kar pozabi na revmatična kolena in bolečine v hrbtu. Dvorana v klubu Triglav je bila že opoldne polna slovenskih članov in prijateljev, kot v dobrih starih časih, ko nas je bili Slovencev še veliko, mladih, močnih in poskočnih. Naročili smo si dobro domače kosilo s kranjskimi klobasami ali pa telečji zrezek za spremembo in že se je zaslišala harmonika glasbenika Alpskih odmevov Štefana Šerneka ml., ki je potegnila prve plesalce na plesišče.

Po kosilu smo začeli tekmovati, kdo od prisotnih najboljše pozna pivo. Ivan Gerič je iz neimenovanih vrčev točil pivo tekmovalcem, ki so se prijavili za tekmovanje kot poznavalci. Kdo bo uganil, katero pivo pije? Kdor je uganil, je šel naprej v naslednji krog ...

Zmagovalci so bili Franc Lorbek, Robert Car in Emilijan Kukovec. Čestitamo!

Nekateri Slovenci so prišli od daleč, prav iz drugega konca Sydneya, nekateri celo iz Wollongonga!

Za zabavo in tisto pravo počutje na »Oktoberfest-u« je nastopila tudi bavarska folklorna skupina s poskočno polko in »Slap Dancing« v parih.

Na koncu so izžrebali »srečne vstopnice«. Nagrade - darilne košare so dobili Franc Lorbek, Angela Zadel, Riko Šišković in Angela Šajn ***(fotografije spodaj).***

MARTINOVO - KRST MLADEGA VINA
Nedelja, 17. novembra 2019

Čudno se nam zdi, da predstavljamo mlado vino v pomladnih dneh, ko so naše trte tukaj v Avstraliji začele šele zeleneti, ampak Slovenci se ne damo, prilagodimo se in sveti Martin z nami, čeprav so naše misli doma, na zelenih gričih Slovenije, kjer je zlata jesen. V Klubu Triglav se je zbralo kar veliko strokovnjakov, ki še niso pozabili, kako se napravi dobro vino, čeprav moramo priznati, da se bolj nagibajo k rujni kapljici, rdeči kot kri, belo vino pa je malo zanemarjeno - pa kaj bi drugega pričakovali, ko so mojstri večinoma doma s Primorske, kjer je doma rdeče vino.

Steklenic z vzorci vina je bilo nekaj manj kot prejšnja leta, saj, ko postajamo starejši, pravi zdravnik, da ne smemo preveč piti, pa je marsikomu ostalo še lansko vino v kleti, pokušnja vina pa mora biti omejena na novo vino, strokovnjak, ki ocenjuje vino, bo takoj prepoznal, da vino ni novo in ga bo izločil iz tekmovanja. Tako smo imeli dovolj časa za dobro kosilo ob zvokih ansambla »The Masters«, pa tudi za pogovor s prijatelji.

Uljanovi so se ravno vrnili iz Slovenije in prijatelji Robičevi ter Gojakovi so jih z veseljem sprejeli.

Nekateri so pripeljali s seboj tudi otroke, ki pa so kmalu po kosilu pobegnili na dvorišče, kjer so jih čakala igrišča.

Potem, ko so nam razdelili brezplačne vstopnice za žrebanje darilnih košaric, je vinski strokovnjak Colin opravil svoje delo in prinesli so vse vino v dvorano in nas povabili k pokušanju. In nato so razglasili rezultate:

Prvo mesto za belo vino je dobil Karlo Lenarčič; drugo mesto za rdeče vino - Aleks Varga; tretje mesto za rdeče vino - Jože Pahor.

Prvo mesto za rdeče vino je dobil spet Karlo Lenarčič, medtem, ko je nagrado publike za najboljše vino po mnenju večine dobil Aleks Varga. Srečno vstopnico je pri žrebanju dobila Jessica Kukovec ***(fotografije levo, stran 42).*** Prisrčne čestitke vsem zmagovalcem in se vidimo drugo leto ob sv. Martinu!

Minister Peter J. Česnik s člani delegacije, zastopniki slovenskih organizacij in zastopniki skupine klubov Mounties.

SPREJEM MINISTRA ZA SLOVENCE PO SVETU

V četrtek, 7. novembra 2019, smo pripravili sprejem za ministra za Slovence po Svetu Republike Slovenije g. Petra J. Česnika, vodjo njegovega kabineta Emila Karajića in vodjo sektorja za Slovence po svetu Urada Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu, dr. Zvoneta Žigona, ki je naš stari znanec in prijatelj, saj je bil pred leti v Avstraliji kot odpravnik poslov Veleposlaništva Republike Slovenije in je naredil veliko dobrega za Slovenijo in slovensko skupnost v Avstraliji. Tudi minister g. Česnik je stari znanec in prijatelj, saj je velik del svojih delovnih let preživel med nami in je bil nekaj časa tudi predsednik Slovenskega društva Sydney, preden se je vrnil v domovino in začel svojo politično kariero. Ministra Česnika je spremlja njegova soproga na privatnem obisku. Slovenska delegacija je prispela v Klub Triglav po obisku v Slovenskem misijonu sv. Rafaela v Merrylandsu in po ogledu prostorov Arhiva HASA NSW ter po srečanju z odborniki in arhivarji. V Klubu Triglav so jih z dobrodošlico sprejeli direktorji skupine Klubov Mounties, odborniki Kluba Triglav Mounties in večje število zastopnikov slovenske skupnosti v NSW.

Generalni odbor skupine Mounties Group.

Predsednik Mounties Kevin Ingram, minister Peter J. Česnik ter predsednik Triglava Peter Krope. Minister je izročil priznanje in zahvalo skupini klubov Mounties.

Predsednik Kluba Triglav Peter Krope je izrekel dobrodošlico ministru in ga povabil k besedi. Gospod Česnik je pojasnil namen svojega obiska in posebej izpostavil ohranitev slovenstva v deželah, kjer je veliko Slovencev, njihovo število pa se počasi manjša. Še posebej je poudaril ohranjanje dobrih stikov z naslednjimi generacijami in njihovo vključevanje v ohranjanje dediščine, tradicij in stikov z domovino njihovih staršev. Prisotnost večjega števila članov druge generacije na tem sprejemu ga je zelo razveselila. Ob koncu je podelil priznanje in zahvalo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu upravi skupine klubov Mounties, kamor spada tudi Klub Triglav. V imenu skupine klubov Mounties je priznanje sprejel Kevin Ingram, predsednik sveta direktorjev skupine klubov Mounties.

Dolgoletni predsednik Kluba Triglav Peter Krope bi s svojim zelo razsodnim delovanjem in posredovanjem med potrebami slovenske skupnosti in pravili in možnostmi matičnega Kluba Mounties po mnenju ministra prav tako zaslužil priznanje za svoje delo, ker pa je tako priznanje že prejel pred nekaj leti, so mu prinesli le zahvalo in spominske predmete v priznanje in spodbudo.

Po končanem skupnem kosilu so si navzoči na velikem ekranu ogledali video film o programu dobrodelnih dejavnosti skupine klubov Mounties, s katerimi nudijo pomoč in podporo različnim organizacijam v avstralski skupnosti na področju športa, kulture, izobraževanja in še posebno ohranjanja kvalitet, ki jih prinašajo posamezne etnične skupine v avstralsko družbo. Med njimi lahko štejemo tudi slovensko skupnost, ki s pomočjo Kluba Triglav redno letno sprejema podpore in dotacije slovenskim arhivom (HASA NSW), slovenskemu tisku (dvomesečnik

Misli), športu (za starejše Bocce, za mlajše kolesarski klub), kakor tudi enkratne posebne prispevke za posebne projekte, kot je spomenik pokojnemu p. Valerijanu, pomoč pri stroških Zlatih srečanj in podobno. S svojo skrbjo in pripravljenostjo, ko podpira vsako akcijo slovenskih članov kluba ali širše naše slovenske skupnosti uprava klubov Mounties resnično zasluži priznanje in zahvalo.
Video je napravil globok vtis na obiskovalce. Veliko smo se pogovarjali z njimi o preteklosti in prihodnosti naših organizacij, žalovali za tistimi, ki jih ni več in iskali možnosti, kaj bi se dalo še napraviti, da bi naša skupna prihodnost postala svetlejša in polna upanja na ohranitev slovenstva na peti celini. Posebno so se zanimali za mnenja naših članov mlajše generacije, ki so prišli na sprejem in so že doslej bili zelo dejavni člani naše skupnosti, seveda s svojimi navadami in metodami, toda mi, starejši člani, smo jim hvaležni in smo jih veseli.
Veliko so se zanimali za zastopnika društva Tivoli iz Newcastla, Marijo Grosman in soproga Emila, ki sta bila dolga leta neutrudna delavca med Slovenci v Newcastlu in tudi v arhivih v Sydneyu in tudi drugod, kjer je bilo potrebno. Marija je bila predsednica društva Tivoli in tajnica Arhiva HASA NSW. Žal se je število članov v njihovi majhni skupnosti zelo zmanjšalo, njuno zdravje pa jima več ne dopušča, da bi še naprej tedensko prihajala v Sydney in videti je, da bo še ena slovenska organizacija počasi zamrla. Marija in Emil Grosman sta prišla v Sydney na srečanje z ministrom Česnikom in starim prijateljem Zvonetom Žigonom. Vsi smo ju bili veseli in ju občudujemo.

Predsednik Peter Krope je popeljal obiskovalce po klubskih prostorih in jih seznanil s kratko zgodovino Kluba Triglav. Ogledali so si športna igrišča in otroška igrišča na dvorišču kluba, ki tedensko razveseljuje stotine otrok, med njimi kar sorazmerno veliko število slovenskih otrok iz tretje ali četrte generacije, ki jih je včasih kar težko prepoznati med otroki vseh barv in narodnosti, ki živijo v bližnji ali daljni okolici Kluba Triglav. Na koncu so se poslovili od prijateljskega obraza Ivana Cankarja, katerega kip krasi dvorišče Kluba in prijatelji iz Slovenije so že bili na poti na Slovensko društvo Sydney v bližnji Wetheril Park. Srečno hodite in še kaj se oglasite!

OBISK MINISTRA
PETRA ČESNIKA V ARHIVU HASA NSW
Četrtek, 7.11.2019

Že pred prihodom ministra za Slovence po svetu Petra J. Česnika s slovensko delegacijo v Avstralijo so nam sporočili, da bi si želeli ogledati Arhiv HASA NSW, ki je po svetu znan kot eden najboljših arhivov izven Slovenije. To nas je spravilo v malo težavo, saj smo v preteklem leto velik del arhiva digitalizirali (prestavili na spletno stran) in vse posneto gradivo poslali v Arhiv Slovenije, kjer je postalo del zgodovine slovenskega naroda. Dva od naših obiskovalcev, minister Peter Česnik, in vodja Urada za Slovence po svetu, dr. Zvone Žigon, sta bila navzoča pri sprejemu gradiva v Arhivu Slovenije, zato ju je verjetno ureditev našega arhiva še bolj zanimala. Minister je v dvorani slovenskega misijona pri podeljevanju priznanj omenil Arhiv HASA NSW in zasluge, ki jih imajo arhivarke in arhivarji pri ohranjanju slovenske kulture in dediščine v slovenski skupnosti v Avstraliji.
V imenu arhivskih delavcev HASA NSW se je ministru zahvalila predsednica Martha Magajna za vso pomoč in podporo, ki jo arhiv redno prejema iz domovine vse od ustanovitve dalje, ko je bil opremljen v prostorih, ki nam jih je dal na razpolago Slovenski misijon sv. Rafaela, sredstva za opremo in aparature pa smo dobili od Urada RS za Slovence po svetu, SAZU, slovenskih organizacij v NSW in dobrohotnih privatnih oseb, kot so družina Brežnik, družina Lajovic in številni drugi pokrovitelji. Predsednica je poudarila, da smo sedaj po več kot 15 letih še vedno odvisni od podpore Urada za Slovence po svetu in od rednih prispevkov, ki jih po svojih možnostih prispevajo slovenske organizacije, v prvi vrsti Klub Triglav Mounties, za njimi Slovensko društvo Sydney in ne nazadnje naš patron Alfred Brežnik AM. Zahvalila se je prostovoljnim delavkam: Mihelci Šušteršič, ki je sedaj naša glavna arhivarka in knjigovodkinja, Mariji Grosman, ki je poleg arhiviranja opravljala tudi posle tajnice, dokler ji je dopuščalo zdravje, Olgi Lah, ki je bila prva direktorica Arhiva HASA NSW in je na lastne stroške opravila arhivarski tečaj na univerzi v Sydneyu in bo kot ena od mlajše generacije spet pripravljena pomagati pri nadaljnjem delu.
Zbrali smo se p. Darko Žnidaršič, dr. Zvone Žigon, Martha Magajna, odpravnik poslov slovenskega veleposlaništva Andrej Kralj, Olga Lah, Mihelca Šušteršič in minister Peter Česnik. Skupaj smo se spustili v kletne prostore za cerkvijo, kjer se nahajajo dejanski arhivski prostori s hlajenjem, primernim za ohranjanje dokumentov, poleg je delovna pisarna arhiva z računalniki, skenerji, tiskalniki in delovnimi mizami za urejanje zbranih dokumentov. Ogledali so si kopije knjig, ki jih je HASA NSW zbrala in objavila v preteklih letih pod vodstvom Olge Lah in kasneje s pomočjo Florjana Auserja, ki je zbrano gradivo uredil in oblikoval; zbrane knjige avstralsko-slovenskih avtorjev in gradivo, ki še čaka na obdelavo, saj se zgodovina ne ustavlja in še veliko je gradiva v skupnosti, ki še ni bilo obdelano ali popisano in nas še čaka.

V Arhivu HASA NSW: p. Darko Žnidaršič, dr. Zvone Žigon, Olga Lah, Mihelca Šušteršič, minister Peter Česnik, Martha Magajna in nekdanji častni generalni konzul RS Alfred Brežnik AM. Prisoten je bil tudi odpravnik poslov slovenskega veleposlaništva Andrej Kralj, ki je fotografiral.

Minister si je v pisarni ogledal in se podpisal v knjigo obiskovalcev, ki so obiskali naš arhiv v preteklih petnajstih letih in tudi on je napisal svoje vtise. V sami arhivski sobi smo jim razkazali sistematsko urejene škatle za abecedno urejene dokumente in popise, ki jih še pripravljamo, skupaj s slikovnim gradivom za razstave, s katerimi smo obložile stene v dvorani ob pomembnih obletnicah in drugo. In že je bil čas za pot na naslednjo postajo njihovega obiska – na kosilo v Klub Triglav Mounties, ki je od cerkvenih prostorov in Arhiva HASA oddaljen le kake pol ure vožnje. Srečno!

MIKLAVŽEVANJE, nedelja, 8. 12. 2019

To je družinska prireditev, posvečena družinam z mlajšimi otroki, z BBQ kosilom, malim živalskim vrtom, gumijastim gradom in ne nazadnje obiskom svetega Miklavža, ki obdari vse otroke. Prireditev je tako popularna, da je bilo že pred mesecem rezervirano več kot 300 mest za otroke, kar pomeni, da je bil Klub poln do zadnjega kotička. Priporočamo, da v bodoče rezervirate mesta za družinske prireditve pravočasno na klubski številki: Recepcija Kluba Triglav, telefon 9426 1000.

Besedilo in fotografije: Martha Magajna

SILVESTROVANJE
Torek, 31. decembra 2019

Restavracija za večerjo po želji bo odprta od 5. ure popoldne dalje. Zabava s plesom bo od 8. ure zvečer naprej; opolnoči pozdravimo novo leto 2020. Za ples bo igral ansambel Sydney Jazz Collective Ansambel, vstopnine ni, REZERVACIJE SO NUJNE, pokličite Martho Magajna ali recepcijo Kluba.

V LETU 2020

Nedelja, 8. marca 2020
od 12. ure (opoldne) dalje

PONOVNI OBISK SVETOVNEGA PRVAKA NA DIATONIČNI HARMONIKI DENISA NOVATA.
Pridružite se nam in uživajte ob zvokih Denisove harmonike in slovenske pesmi.

MATICA POKOJNIH

od novembra 2018 do novembra 2019

Imena pokojnih rojakov, od katerih smo se poslovili v tem letu ali šele sedaj zvedeli za njihovo smrt. Večni Bog naj vsem našim pokojnim nakloni srečo blažene večnosti.

VICTORIA (VIC)

FRANJO BRIŠEVAC
r. 08. 04. 1936 Bosna
u. 19. 04. 2018 Heathcote

JOHN CHARLES (CHARLIE) RADIH
r. 22. 06. 1922
u. 24. 06. 2018 Bright

MARTIN SPERNJAK
r. 23. 11. 1933 Dolnja Voca, Zagorje, Hrvaška
u. 11. 09. 2018 Morwell

MARIJA SPERNJAK
r. 10. 02. 1933 Velenje
u. 12. 11. 2018 Morwell

ANGELA PERIC roj. MEŠTROVIĆ
r. 02. 08. 1931 Zadar, Hrvaška
u. 06. 12. 2018 Pascoe Vale

BRUNO VIDAU
r. 02. 05. 1930 Bani (Banne) pri Trstu, Italija
u. 07. 12. 2018 Melbourne

MARIO SVETINA
r. 08. 12. 1932 Divača
u. 09. 12. 2018 Heidelberg

FRANC TONC
r. 08. 04. 1929 Tominje pri Il. Bistrici
u. 15. 12. 2018 Mildura

ANTONIJA (TONČKA) AHEC roj. REP
r. 28. 10. 1936 Mala Nedelja
u. 29. 12. 2018 Footscray

PAVLA GRLJ roj. BOŠTJANČIČ
r. 14. 02. 1930 Gornji Zemon pri Il. Bistrici
u. 01. 01. 2019 Vermont South

ALOJZ SELJAK
r. 03. 06. 1922 Zakojca pri Cerknem
u. 03. 01. 2019 Bell Post Hill (Geelong)

IVAN PETELIN
r. 29. 08. 1940 Krško
u. 05. 01. 2019 Kew

IDA KRIŽANIČ roj. NOVAK
r. 31. 10. 1932 Stanovno pri Ormožu
u. 22. 01. 2019 Epping

PETER TRINNICK
r. 01. 10. 1956 Melbourne
u. 20. 01. 2019 Loch Sport

JOSEF RADINJA
r. 27. 03. 1927
u. 08. 02. 2019 Melbourne

TONY (ZVONO) ŠPILAR
r. 13. 01. 1933 Kal pri Pivki
u. 16. 02. 2019 Reservoir

FRANC KRČMAR
r. 04. 12. 1931 Melinci v Prekmurju
u. 16. 02. 2019 Epping

ALOJZ (JOHAN) FABJANČIČ
r. 10. 10. 1936 Podbeže pri Il. Bistrici
u. 17. 02. 2019 Melbourne

KRISTINA (KRISTA) STRLE roj. NOVAK
r. 11. 07. 1932 Knežak
u. 11. 02. 2019 Heidelberg

MARIJA MURKO
r. 09. 01. 1920 Maribor
u. 04. 03. 2019 Melbourne

ANTON (TONY) VERDERBER
r. 17. 06. 1937 Spodnja Bilpa pri Kočevju
u. 06. 03. 2019 St. Albans

JOŽEFINA (PEPCA) KUNEK roj. SONABOR
r. 02. 10. 1925 Zagon pri Postojni
u. 09. 03. 2019 Box Hill

JOŽE BROŽIČ
r. 20. 09. 1932 Jablanica pri Il. Bistrici
u. 11. 03. 2019 Fawkner

GREGORY (GREGORIO) VITO FERRARO
r. 06. 10. 1935 Vizzini, Catania (Italija)
u. 12. 03. 2019 Heidelberg

JOŽEF (JOSEPH) PETER INTIHAR
r. 09. 04. 1932 Jesenice
u. 22. 03. 2019 Geelong

DORIS ELIZABETH GREGORICH roj. FRANCIS
Stara 87 let
u. 23. 02. 2019 Inverloch

JOŽE MALNARIČ
r. 24. 10. 1941 Sadinja vas pri Semiču
u. 30. 03. 2019 St. Albans

JULIJANA KOTARSKI roj. LOKOŠEK
r. 03. 02. 1937 Laško
u. 18. 04. 2019 Templestowe

STANLEY (STANKO) MARTIN PENCA
r. 12. 11. 1948 Buenos Aires, Argentina
u. 21. 04. 2019 Wantirna

DANIELA (DANICA) GORUP roj. VIČIČ
r. 02. 02. 1930 Šembije pri Il. Bistrici
u. 23. 04. 2019 Altona North

MIHAELA TURK
u. april 2019, Geelong

EMIL TOMŠIČ
r. 21. 07. 1936 Koritnice pri Knežaku
u. 26. 04. 2019 Melbourne

ALOJZ (LOJZE) NEMEC
Star 60 let
u. april-maj 2019 St. Albans

FRANCKA SMILANIČ roj. NEKREP
u. april-maj 2019 Geelong

FRANJO (FRANK) ERJAVEC
Star 83 let
u. 22. 04. 2019 Geelong

MARIJA (MIJA) LEBER roj. VDOVIČ
r. 02. 12. 1926 Svečina v Slov. goricah
u. 02. 05. 2019 Melbourne

DANIEL KNAFELC
r. 06. 10. 1933 Zagorje pri Pivki
u. 04. 05. 2019 Thomastown

FRANC (FRANK) LEPOŠA
r. 18. 07. 1947
u. 06. 05. 2019 Geelong

LOTKA (LOTTE) RAFOLT
r. 1928
u. 26. 05. 2019 Grovendale pri Geelongu

MARIJA ČERNI
r. 1937 Markovci pri Ptuju
u. 30. 05. 2019 St. Albans

FRANCIS PETER DUBROVIČ
r. 21. 03. 1957 Morwell
u. 01. 06. 2019 Notting Hill

WALTER JELENIČ
r. 01. 01. 1948 Račice pri Il. Bistrici
u. 04. 06. 2019 St. Leonards

MARIJA FERJANČIČ
r. 03. 02. 1913 Manče pri Vipavi
u. 06. 06. 2019 Keilor Downs

ALOJZ MEZGEC
r. 07. 07. 1926 Tatre pri Il. Bistrici
u. 12. 06. 2019 Point Lonsdale

JANEZ (JANKO) KLEMENČIČ
r. 26. 11. 1935 Slatentinci, Sv. Jurij ob Ščavnici
u. 17. 06. 2019 Footscray

VERA SUŠA roj. MOŽE
r. 15. 04. 1928 Senožeče
u. 20. 06. 2019 Myrtleford

MARIJA MATINO roj. DOLFAR
r. 27. 11. 1936 Markovščina, Hrpelje-Kozina
u. 24. 06. 2019 Williamstown

FRANC (FRENK) FEKONJA
r. 10. 10. 1938 Okoslavci, Sv. Jurij ob Ščavnici
u. 08. 07. 2019 Heidelberg

FRANC ANZELC
r. 03. 05. 1938 Zales, Sv. Trojica nad Cerknico
u. 10. 07. 2019 St. Albans

SILVO MIKLAVEC
r. 27. 01. 1930 Bač pri Il. Bistrici
u. 19. 07. 2019 Melbourne

ALOJZ (LOJZE) GOMBAČ
r. 25. 09. 1926 Zajelšje pri Il. Bistrici
u. 21. 07. 2019 Dandenong North

ŠTEFAN MAVRIČ
r. Hrušica pri Il. Bistrici
u. 26. 07. 2019 Heidelberg

MARIJA UMEK roj. ŠUŠTERČIČ
r. 02. 02. 1925 Kregorišče pri Komnu
u. 27. 07. 2019 Melbourne

MARIJA FRANK BELJAN
r. 03. 11. 1935 Huje pri Il. Bistrici
u. 31. 07. 2019 Gladstone Park

KAZIMIR ISKRA
r. 22. 08. 1935 Podgraje pri Il. Bistrici
u. 12. 08. 2019 Ballarat

ŠTEFANIJA (ŠTEFKA) IVANKA SMOLE roj. KAVČNIK
r. 26. 12. 1932 Podpeč pri Kamniku
u. 13. 08. 2019 Avondale Heights

MARKO ZITTERSCHLAGER
r. 19. 04. 1932 Ljubljana
u. 15. 08. 2019 Sunshine North

MARIO BLAŽEVIČ
r. 06. 09. 1941 Padež
u. 17. 08. 2019 Melbourne

AMALIJA MOHAR
r. 23. 01. 1929 Šalka vas
u. 24. 08. 2019 Noble Park

MARY THERESE BLEEKER roj. PAVLETIČ
r. 14. 01. 1941 Prvačina
u. 29. 08. 2019 Melbourne

BRUNA GODINA
r. 31. 12. 1969 Deer Park
u. 01. 09. 2019 Deer Park

ELIZABETA KENDA
r. 30. 06. 1915 Most na Soči
u. 05. 09. 2019 Altona North

FRANČIŠKA (FANICA) NAMAR roj. SIMČIČ
r. 04. 02. 1939 Zabiče pri Il. Bistrici
u. 12. 09. 2019 Box Hill

MARIJA VOLČIČ roj. NOVAK
r. 21. 03. 1930 Knežak
u. 22. 09. 2019 Heidelberg

ROMEO HVALICA
r. 26. 02. 1934 Srednje pri Kanalu ob Soči
u. 26. 09. 2019 Heidelberg

FRANK KOVAČIČ
r. 27. 03. 1953 Drakovci, Mala Nedelja
u. 07. 10. 2019 Melbourne
MARIJA PONGRAČIČ roj. HORVAT
r. 01. 04. 1933 Črenšovci v Prekmurju
u. 07. 10. 2019 Cheltenham
WOLFGANG ROEDER
r. 15. 08. 1932 Plankstadt, Nemčija
u. 12. 10. 2019 Hadfield
JOŽE DOVGAN
r. 17. 09. 1937 Vrbovo pri Il. Bistrici
u. 24. 10. 2019 Fitzroy
STJEPAN (ŠTEFAN) BLAŽEVIĆ
r. 21. 07. 1933 Gorjani, Slavonija, Hrvaška
u. 08. 11. 2019 Clayton
STANKO HARTMAN
r. 09. 11. 1935 Sv. Lovrenc
u. 23. 11. 2019 Heidelberg
NATASHA JONES roj. MARTINČIČ
r. 27. 12. 1975 Maribor
u. 26. 11. 2019 Melbourne
IRMA ŽELKO roj. GUSTEC
r. 18. 04. 1932 Dolnja Bistrica, Prekmurje
u. 29. 11. 2019 Wantirna
IVANKA ŠPILAR roj. SMRDELJ
r. 13. 11. 1931 Kal pri Pivki
u. 30. 11. 2019 Box Hill
GILDO FELICISSIMO
r. 27. 11. 1932 Tagliacozzo, Italija
u. 03. 12. 2019 Melbourne
ADOLF PEJOVNIK
r.
u. 03. 12. 2019 Melbourne

NEW SOUTH WALES (NSW)

MARIJANA VOJSK roj. MAGDIČ
r. 27. 01. 1933 Maribor
u. 23. 08. 2018 Bankstown
MAKS KRAJNIK
r. 28. 09. 1935 Volčanske Rute, ŽU Volče
u. 20. 12. 2018 Bowral
JOŽEF (PEPI) MEZGEC
r. 17. 05. 1931 Kovčice, ŽU Hrpelje-Kozina
u. 26. 12. 2018 Wollongong
MARIJA KUKURUZOVIĆ
r. 1956 Novo mesto
u. 27. 12. 2018 Lake Heights
JOŽE JAKSETIČ
r. 06. 12. 1924 Kuteževo pri Il. Bistrici
u. 05. 01. 2019 Albury

MARIJA HUMMERSTON roj. ŠTEJBER
r. 24. 08. 1926 Ilirska Bistrica
u. 19. 01. 2019 Ryde
VINKO OVIJAČ
r. 18. 01. 1922 Trboje pri Kranju
u. 07. 02. 2019 St. John's Park
LUDVIK KORPIČ
r. 26. 03. 1944 Čepinci, ŽU Markovci
u. 06. 03. 2019 Penrith
MARIJA NEMANIČ roj. BERNE
r. 06. 12. 1925 Studeno
u. 25. 03. 2019 Drummoyne
IDA JERETIČ roj. CEK (ČEH?)
r. 05. 11. 1936 Hrušica pri Ilirski Bistrici
u. 17. 02. 2019 Liverpool
MARIJA CELIN roj. POKLAR
r. 24.12.1925 Podgraje
u. 11. 03. 2019 Wollongong
ELISABETH KOVAČIČ roj. MUZEK
r. 21. 06. 1928 Tržec pri Ptuju
u. 02. 04. 2019 Victoria (VIC)
RENZO (LORENZO) TRINCO
r. 08. 03. 1929 vas Trinco, Drenchia
u. 17. 04. 2019 Westmead
CVITA KARIŽ roj. PENAVA
r. 15. 02. 1951 Maglica, Bosna in Hercegovina
u. 18. 04. 2019 Tahmoor
JULIJA KOVAČIČ roj. BEDIČ
r. 31. 01. 1942 Budinci, Markovci v Prekmurju
u. 24. 04. 2019 Doonside
ZVONKO GROZNIK
r. 10. 08. 1931 Ljubljana (Litija)
u. 09.05. 2019 Wollongong
ALBINA KURET roj. MAHNE
r. 10. 01. 1934 Rjavče, ŽU Pregarje
u. 11. 05. 2019 Liverpool

DRAGICA VELCICH roj. PRELEC
r. 01. 09. 1933 Barka, ŽU Vreme
u. 16. 05. 2019 Bexley
FRANC FRANETIČ
r. 29. 01. 1935 Senožeče
u. 23. 05. 2019 Blacktown
RUDI KRANJC
r. 26. 09. 1941 Maribor
u. 27. 05. 2019 Lightning Ridge
JOŽE MIKLIČ
r. 29. 03. 1931 Gornje Kamence, Novo mesto
u. 10. 07. 2019 Camperdown
SLAVKO PRINČIČ
r. 19. 04. 1949 Kozana
u. 14. 07. 2019 Sydney
ANA FILIPČIČ roj. ŠTEFANEC
r. 06. 06. 1927 Veržej
u. 10. 07. 2019 Kellyville
KRISTINA TOMAŽIČ
r. 26. 04. 1930 Matenja vas
u. 09. 08. 2019 Blacktown
MIRO SMRDEL
r. 31. 01. 1945 Trnje pri Pivki
u. 09. 08. 2019 Greystanes
ROBERT MRŠNIK
r. 10. 01. 1930 Ilirska Bistrica
u. 09. 08. 2019 Concord
ALOJZ SLUGA
r. 17. 08. 1931 Sabonje, ŽU Podgrad
u. 21. 08. 2019 Randwick
KARLO KERČMAR
r. 11. 05. 1940 Francija
u. 25. 08. 2019 Wollongong
JOŽE FIŠER
r. 14. 01. 1944 Sv. Andraž nad Polzelo
u. 31. 08. 2019 Prairiewood
ANTON ISKRA
r. 20. 09. 1936 Podgraje
u. 06. 09. 2019 Guildford
SILVIJA VINCENCIJA ŠUBIĆ roj. PROT
r. 02. 07. 1938 Muta
u. 17. 09. 2019 Fairfield
GEDEMINAS UMBRAZUNAS
r. 21. 11. 1920 Mazeikai, Litva
u. 26. 09. 2019 Concord
NADA MRŠNIK
r. 20. 05. 1924 Ilirska Bistrica
u. 02. 10. 2019 Ryde
ANTON PIRNAR
r. 22. 04. 1933 Grmovlje, Škocjan
u. 13. 10. 2019 Wollongong

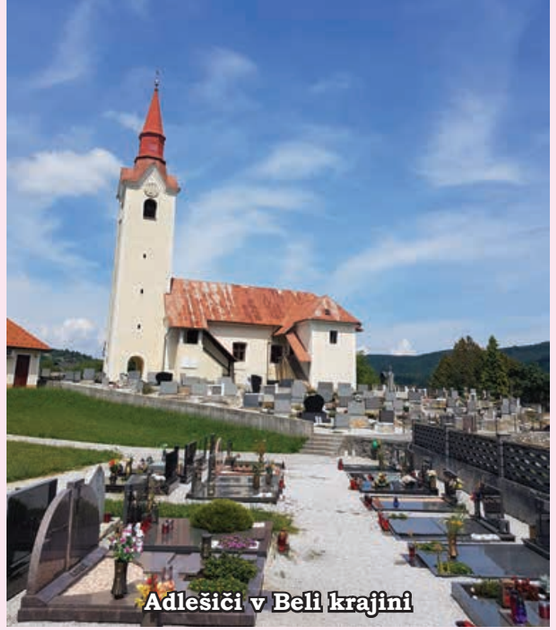

IZIDOR KARBIČ
r. 28. 03. 1933 Orehek pri Postojni
u. 07. 10. 2019 St. Leonard
JOŽEF SELES
r. 21. 04. 1939 Prem
u. 15. 10. 2019 Georges Hall
ROK BARIČIČ
r. 23. 08. 1937 Podgraje
u. 14. 11. 2019 Zagreb, Hrvaška
DRAGO TOMAC
r. 02. 06. 1936 Razloge, Hrvaška
u. 01. 12. 2019 St. John's Park

SOUTH AUSTRALIA (SA)

JOŽE (JOE) JEREBICA
r. 19. 03. 1932 Krkavče v Slov. Istri
u. 08. 12. 2018 Adelaide
MARJAN PISTOR
r. 05. 03. 1935 Maribor
u. 29. 12. 2018 West Beach
JOŽEF VOGRIN
Star 70 let
u. 27. 02. 2019
PAVLA LIKAR roj. VALENČIČ
r. 1937 Podbeže pri Il. Bistrici
u. 02. 03. 2019 Adelaida
MARIJA PRELC roj. POLANEC
r. 15. 01. 1930 Loče pri Slov. Konjicah
u. 27. 05. 2019 Penola
FRANČIŠEK (FRANK) KONČINA
r. 12. 07. 1941 Polje pri Tržišču
u. 30. 05. 2019 Gawler

ELFRIEDE ŠTERBENC
u. junij 2019 Adelaide
HELENA JELKA PIRC roj. MAGLICA
r. 09. 12. 1921 Golac
u. 02. 07. 2019 Fulham
VIDA (VITA) KATERN roj. ŠOŠTERČIČ
r. 03. 05. 1935 Števerjan, Italija
u. 24. 06. 2019 Rostrevor
ERNESTA (ERNA) MEŽNAR roj. FERROLI
r. 26. 04. 1922 Nova Sušica pri Košani
u. 19. 08. 2019 Gawler
VIKTOR KONESTABO
r. 20. 04. 1939 Pregarje pri Il. Bistrici
u. 28. 09. 2019 Adelaide
JANINA BOCZKOWSKI roj. BOŠ
r. 18. 04. 1940 Poljska
u. 18. 11. 2019 Adelaide

WESTERN AUSTRALIA (WA)

IRENA JUJNOVIČ roj. ZIDARIČ
r. 20.12.1942 Plešivica pri Ivankovcih
u. 27. 04. 2019 Perth
ANICA TOMŠIČ
r. 04. 07. 1924 Bač, ŽU Knežak
u. 12. 06. 2019 Balga, Perth
HILARIJ KOVAČ
r. 03. 03. 1939 na Primorskem
u. 21. 06. 2019 Perth
ANTON (TONE) MIHALIČ
r. 07. 06. 1928 Sežana - okolica
u. 11. 07. 2019 Midland
JAKOB ČUK (CHUK)
r. 15. 07. 1940 Črni Vrh nad Idrijo
u. 28. 08. 2019 Freemantle

AUSTRALIAN CAPITAL TERRITORY (ACT)

JOŽE ŽABAR
r. 02. 11. 1934 Senica, ŽU Levpa
u. 11. 06. 2019 Bruce, Canberra
JOHN HODNIK
r. 11. 01. 1971
u. 15. 08. 2019 Canberra

QUEENSLAND (QLD)

FRANČIŠKA (FANIKA) KNAP roj. PRISLAN
r. 13. 07. 1936 Meliše, Radmirje
u. 28. 03. 2019 Ashmore
DORA (IZIDORA) SUŠEC roj. VASLE
r. 04. 03. 1929 Nizozemska (Holandija)
u. 24. 04. 2019 Brisbane
MARIJAN (MARIO) LAUKO
r. 05. 08. 1926 Pakrac, Hrvaška
u. 21. 05. 2019 Sunshine Coast
MILENA LANGERŠEK
r. 13. 12. 1932 Maribor
u. 11. 09. 2019 Brisbane

SLOVENIJA

Duhovnik mag. ANTON (TONE) VRISK
r. 22. 08. 1947 Ivenca, Vojnik
u. 01. 01. 2019 Slovenj Gradec
MARIJA NOVAK roj. KLEMENT
r. 07. 03. 1927 Kuzma
u. 28. 03. 2019 Rakičan
MARIJA PESTOTNIK
r. 15. 09. 1934 Sp. Loke pri Krašnji
u. 18. 08. 2019 Domžale

FILIPINI

MARJAN KOŽELJ
r. 03. 08. 1963 Celje
u. 31. 05. 2019 Siquior Island, Filipini

Naj dodam še žalostno novico: **MILENA LANGERŠEK** je umrla v Brisbanu 11. septembra 2019. Rojena je bila 13. decembra 1932 v Mariboru. V Avstralijo je prišla z družino leta 2001. Pokojna Milena je bila več let v odboru društva Planinka: od leta 2010 do 2012 kot tajnica, njen mož Vladimir pa predsednik. Milena je naredila najlepše velikonočne pirhe. Imela je poseben talent za barvanje pirhov, ki sedaj kateri krasijo marsikateri dom. Rada je tudi okrasila dvorano društva Planinke za velikonočno praznovanje. Milena je bila Slovenka po srcu, večkrat je pomagala v društveni kuhinji in je tudi rada podpirala slovenske oddaje na radijski postaji 4EB. Za njo žalujejo mož Vladimir, sin Milan, hčerka Majda, sin Renato, trije vnuki ter brat Robert v Sloveniji. Po pogrebnem slovesu je bila pokojna upepeljena. Naj v miru počiva.

Mirko Cuderman

SLOVENSKO SOCIALNO SKRBSTVO IN INFORMACIJSKI URAD Inc.

19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101

Slovenski informacijski urad Welfare Office Kew obvešča vse Slovence in prijatelje, da je naša pisarna odprta vsako nedeljo od 11. do 12. ure, razen druge nedelje v mesecu.

Pisarna je odprta tudi vsak prvi in tretji četrtek v mesecu od 10. do 12. ure, če se predhodno dogovorite po e-mailu ali na telefonski številki:
0404 713 242 ali 03 9459 2163.

V naši pisarni lahko dobite nasvete in pomoč pri izpolnjevanju uradnih dokumentov za slovensko pokojnino, zahteve za popravo krivic žrtvam vojnega nasilja, delnice, oporoke, dediščine in prodajo posestev v Sloveniji, iskanju slovenske davčne številke in podobno.

Telefonirate nam lahko na **0409 478 635**, lahko nam pošljete fax na **03 9853 7600** ali e-mail na naslov: **slovwelfare@bigpond.com**
Nekaj informacij in potrebne obrazce lahko dobite na naši internetni strani:
www.slovenianwelfare.org.au
Če nam telefonirate izven uradnih ur, nam lahko pustite sporočilo na telefonski tajnici.

Peter Mandelj OAM JP, predsednik

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE

Telefon: (+61) 02 6290 0000
Fax: (+61) 02 6290 0619
e-mail: sloembassy.canberra@gov.si
http://canberra.veleposlanistvo.si

Veleposlanik: Jurij Rifelj; Svetovalec in namestnik: Andrej Kralj

Embassy of the Republic of Slovenia
26 Akame Circuit O' MALLEY ACT 2606

TOBIN BROTHERS
FUNERALS
Celebrating Lives

We employ over 230 caring, highly trained and committed people, including 12 direct descendants of the founders. We serve the community from 24 branch locations throughout the Melbourne Metropolitan area and Echuca.

24 HOUR SERVICE
(03) 9373 7000

816 Doncaster Road, Doncaster

www.tobinbrothers.com.au

CELEBRATING 140 YEARS

ARRIVAL OF THE FRANCISCANS

From Dublin to Sydney

1879 - 2019

Franciscan Province of the Holy Spirit

1939 - 2019